

Československý týdeník - Evropské vydání Tschechoslowakische Wochenzeitung - Europäische Ausgabe

EVROPSKÉ LISTY: Vychází každé pondělí • Vydává a tiskne: Universum
Sokol Publication, Inc. • Vedoucí redaktor: Josef Martinek
Evropský redaktor: Václav Hora • Adresa redakce:
FK, D-6 Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254

EVROPSKÉ LISTY: Erscheint jeden Montag • Herausgeber: Universum
Sokol Publ. Inc. • Chefredakteur: Josef Martinek • Redakteur für
Europa: Václav Hora • Anschrift der Redaktion:
FK, D-6, Frankfurt/M. 70, Postfach 70 0254

GEGRUNDET 1874 (New Yorkské Listy) • MONTAG den 26 . APRIL 1976 • EL, D-6 FRANKFURT/M 70 POSTFACH 70 0103 • 17.

Dr. Kriegel komentuje XV. sjezd KSČ

Jak tomu vždy bývalo při různých "slavnostních příležitostech", i XV. sjezd KSČ předcházela řada opatření, která měla zajistit jeho "nerušený" průběh. Zvláštní pozornost byla věnována opozičním ve snaze zastrážit je před eventuálními projevy. Přesto přinesl rakouský rozhlas k závěru sjezdu rozhovor s dr. Krieglem, někdejší členem politbyra a předsedou Národní fronty. Jak známo, patří dr. Kriegel mezi "starou gardu" čs. komunistů, má za sebou boje ve Španělsku a zúčastnil se také bojů v Číně. Po okupaci byl jedním ze čtyř poslanců, kteří odmítli hlasovat v parlamentě pro smlouvu o dočasném pobytu sovětských vojsk. Byl nato zbaven svého místa lékaře a od té doby žije jako pensista v Praze... Dlouhého léta o něm bylo slyšet velmi málo. Pozornost vzbudil až jeho blahopřejný telegram akademiku Sacharovovi k udělení Nobelovy ceny. Na sklonku minulého roku jsme viděli jeho podpis pod petici 14 představitelů z r. 1968, adresovanou parlamentu ve věci politických vězňů. Před krátkou dobou vyšel rozhovor s ním v londýnských Times. Rozhovor s rakouským rozhlasem je zajímavý především jeho odmítnutím nároku komunistických stran a jejich sjezdů na právo rozhodovat, jako menšina, o osudech národů.

p. j.

Pane dr. Kriegle, četl jste jistě v projevu dr. Husáka, že boj proti pravicovému oportunismu je i nadále hlavním úkolem a že představuje hlavní nebezpečí pro konsolidaci v Československu. Co byste mu na to odpověděl?

Čtu zde v jednom odstavci, že i dnes je hlavním nebezpečím pravicový oportunismus a že boj proti němu je správný a nutný. Ve stejném odstavci Husákovy řeči čtu na druhé straně, že ve společnosti došlo k velkému diferenciativnímu procesu, v jehož důsledku se bývalí reprezentanti tzv. pravice ocitli v absolutní izolaci a zbankrotovali. Vidím v tom protiklad; na jedné straně se říká, že je třeba proti nim bojovat; na druhé straně, že se jedná o absolutně zbankrotované bývalé politiky.

Ve skutečnosti ještě dnes velká část obyvatelstva trpí následky represí, které začaly v r. 1969. Nejedná se o stovky nebo tisíce, ale o desetitisíce a možná statisíce lidí. Velké množství vzdělaných a vysoce kvalifikovaných lidí pracuje dnes za podmínek, které jsou nedůstojné jejich schopností. Tím je vážně poškozován celý národ.

V posledních letech došlo ke změnám ve světovém komunistickém hnutí. K něčemu, co je možné nazvat druhým obdobím Pražského jara. Italští, španělští a do jisté míry také francouzští komunisté dnes říkají to, co jste říkal Vy a Vaši přátelé. Vidíte v tom naději pro Československo?

Nechtěl bych říci naději, tu jsem viděl vždy. Chtěl bych říci potvrzení našeho stanoviska. V zemích, kde komunisté vládnou, se odvíjejí sjezdy jejich strany, rozhodující o přítomnosti a budoucnosti celých národů. A při tom sjezd strany představuje jen zlomek obyvatelstva, řekněme 8-10%. Jaký vliv mají ostatní občané? Proto chápou, proč západní komunisté v tomto směru vytvořili zcela jiný koncept.

Vidíte nějakou perspektivu opozice v Československu?

Opozici v Československu vytváří režim sám, represí, pronásledováním, znerovnoprávněním lidí.

A jak posuzujete nynější sjezd? Třeba onu větu v Husákově projevu, že ti, kteří prokážou činy loyality, budou do strany opět přijati? Vidíte v tom zostření, zmírnění nebo setrvávání na dosavadní linii?

Návrat do strany je individuální otázkou. Dnes se členství ve straně stalo především existenční věcí. Jsi-li ve straně — jsi občanem první třídy. Nejsi-li ve straně, máš přístup alespoň k některým zaměstnáním. Jsi-li vyloučen, jsi občanem druhé třídy a s tím je spojena spousta těžkostí. Je proto zřejmé, že mnozí se budou snažit dostat se zase zpět do strany a tím si normalizovat vlastní život. Na druhé straně vidím v tomto Husákově prohlášení doznívání starých manýr: proved' sebekritiku, proved' sebezpověď — a pak se uvidí, co uděláme, co s tebou bude. Myslím, že to není žádné řešení.

NESVATÉ JARO

Ferdinand Peroutka

Za dva a půl roku, jež uplynuly od poslední israelsko-arabské, tak zvané Yom Kippurské války, událo se toto: Arabové, po stoletích slabosti, vstoupili jako činitel do dějin. Vyhlásili olejový bojkot nad těmi, kdo by stranili Izraeli. Z evropských zemí nyní žádná se neodvažuje vystupovat pro Izrael. Arabové, opět následkem oleje, mají haldy peněz a investují je do západních hospodářství. Není v této chvíli nikoho, kdo by Izraeli přiznával právo na území, dobytá ve válce roku 1967. I Amerika naléhá na ústup Izraele v této věci. Egypťský prezident byl na návštěvě v Americe, velká to politická novinka. Amerika poprvé prodává zbraně Egyptanům i jiným Arabům. Množí se známky exodu z Izraele. Odhaduje se, že počet vystěhovalců převyšuje počet přistěhovalců. Izraelský lékař, kardiolog, se vystěhoval do Ameriky a pro-

hlásil odtamtud: "Žehnám okamžiku, kdy jsem se rozhodl odejít." Poprvé se začalo mluvit o atomové bombě na Středním východě, buď že ji Izrael potřebuje, nebo že snad už ji má. Jediná věc zůstává trvalá: nikdo neví, co bude.

Nikdo neví ani, co bude už tohoto nastávajícího jara. Kdyby bylo možno nakreslit diagram hlavních skutečností, co by na něm bylo?

Jedna skutečnost: Od Yom Kippurské války čas nestál. Odborníci praví, že celkový arabský vojenský rozpočet je už teď deset bilionů dolarů proti třem až čtyřem bilionům israelského vojenského rozpočtu a že kolem roku 1980 převaha Arabů nad Izraelem ve zbraních bude tři ku jedné. Je-li, bude-li tomu tak, jaký z toho vyplývá intelektuální závěr? Zajisté aspoň úvaha, zda čas pracuje pro Izrael.

Za druhé by bylo zapotřebí nakreslit na diagramu sku-

tečnost ten fakt, že Arabové nepřestanou naléhat na vytvoření Palestinského státu — se všemi důsledky, které z toho pro Izrael mohou vzniknout. Za fakt to můžeme pokládat, poněvadž nic známého tomu neodporuje.

Třetí skutečnost na diagramu: Izrael je v podstatě izolován. Někdy se snaží čelit tomu skoro sentimentálně, žádá demokratické státy, aby cítily s demokratickým státem a zavrhovaly arabské požadavky, které "ponižují Izrael". To nenalézá ohlas v evropských státech, které samy se cítí poníženy arabským olejovým bojkotem. Snescu, jestliže i někdo jiný je poníženy.

Čtvrtá skutečnost na diagramu: Izrael staví proti událostem hlavně svou energii.

Izrael vstutku není kuře před liškou. Jeho bojovné výkony a morální stav země v nebezpečí byly obdivuhodné.

(Pokrač. na str. 3)

Zůstávají moskevskou ozvěnou

Tak charakterizoval patnáctý Sjezd čs. Komunistické strany světový tisk ve svých komentářích. Opět tedy pod heslem "Mezinárodního proletariátu", pod záštitou kterého byla potlačena v Maďarsku v roce 1956 revoluce a pod tím samým heslem bylo obsazeno i Československo v roce 1968 se odehrál i 15. sjezd čs. Komunistické strany. Na rozdíl od revoluce maďarské a okupace Československa — bez obětí na lidských životech.

Celý průběh sjezdu včetně všech projevů jasně dokázal až devotní závislost na Moskvě, která použila československou komunistickou stranu a její sjezd, aby dokázala svůj vliv nejen svým východním satelitům, ale také i ko-

munistickým stranám na západě hlavně v Itálii, Francii a Španělsku, které způsobily Moskvě svým odporem akceptovat její politický diktát a politické principy vůbec, velké bolení hlavy.

Československé komunistické straně se tedy dostalo od Leonida Brežněva velkého významání, byla uznána ze všech satelitů za nejspolehlivější a nejschopnější a byla jí dána příležitost před celým světem, aby pod hlavním heslem sjezdu "Spolupráce se Sovětským svazem jest zásadní záruka národní svobody a státní nezávislosti" byl prohlášen Brežněv za "hrdinu a velkého přítele vlasti (skoro za nového moderního otce vlasti) a občanů za to, že v roce 1968 v rámci své doktríny nařídil památ-

nou okupaci Československa. Jinak mimo dokladů nejvyšší devotnosti a poslušnosti vůči Moskvě se sjezd nevyznačoval ničím, co by zasluhovalo zvláštní zmínky. Ani ve věcech organizačních, kdy byla provedena jediná změna, že více jak osmdesátiletý Ludvík Svoboda byl zproštěn funkce člena předsednictva strany, aniž by jeho místo bylo obsazeno.

Pod heslem "se Sovětským svazem navždy" byla potom Gustavu Husákovi zapůjčena na pět let funkce generálního tajemníka strany. S velkou převahou tedy zvítězil Husák nad svými politickými odpůrci promoskevčíky, což samo již o sobě nejlépe dokazuje, jak cenné služby Moskvě prokazuje.

O ČESKOSLOVENSKU

Modlitební kniha ohrožuje Československo

Nejen bible, ale také modlitební knížky by mohly již pouhým přečtením přispět k zhoubě "znormalizovaného" Československa. Podobnou zkušenost právě udělal řádový dům anglických slečen z Basova, který poslal darem spolusestrám v klášteře Marie Magdaleny u Strakonice zásilku 20 modlitebních knížek. Řidič, který zásilku převzal k expedici byl na německo-československých hranicích v Philippsreuth držen 12 hodin československými úředníky, knihy byly jako "zakázané spisy" zabaveny a zasilatelské firmě zakázány další transporty pro Československo. Zkrátka — komunistické diktatury jsou tak pevně a stabilní, že se musí obávat už pouhé modlitby.

(Digest des Ostens)

Pracovníci "Interlovu"

v Přerově a v Napajedlích odeslali do Itálie a Francie 35.500 živých zajců, přes 29.000 bažantů a "pouze" 500 koroptví. Koroptvičky doplňují na družstevní zcelování lánů a rozorávání mezí.

Československo

se může pochlubit přibližně tři a půl tisícem historických stavebních památek: hradů, zámků, zbytků starých tvrzí, pevností a klášterů. Do I. kategorie je zařazeno 130 objektů, které se dochovaly v původní podobě a s originálním zařízením.

Z Bratislavy do Rakouska

Deszö Monosloy — funkcionář maďarských spisovatelů v Československu, se sídlem v Bratislavě opustil v roce 1968 Československo (nar. 1923 v Budapešti) a šel nejdříve do Jugoslávie, kde otiskl jednu kapitolu ze svého chystaného románu. Brzy se usazuje, podobně jako jeho přítel Ladislav Mňačko, ve Vídni. Monosloy, který poznal také na vlastní kůži vězení, píše i nadále pouze maďarsky a je tím odkázán na překladatele. Rakouský rozhlas zařadil do vysílání na pokračování jeho román "Noemova archa", v Itálii vyšla nedávno v maďarštině jeho trilogie "Útěk ze Sodomy." Trilogie se odehrává v Paříži a Londýně, námětem je ohrožení lidstva.

Americké listy/Evropské listy EL. Vydává a tiskne Univ. Sum Sokol Publication, Inc., 283 Oak St., Perth Amboy, N. J. 08861, U.S.A. Tel.: (201) 826-1998. Vedoucí redaktor: J. Martinek. • Redakce v Evropě: Evropské listy EL, D-6 Frankfurt/M. Postfach 70 0103, Bundesrepublik Deutschland. — Redaktor: Václav Hora. • Vychází každý týden s výjimkou dovolené. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Veškerá tisková práva vyhrazena.

Národní muzeum

v Praze na Václavském nám. oslaví letos svoje 85. narozeniny. Muzeum bylo ve skutečnosti založeno již v roce 1818 a jeho základy jsou spjaty s nejvýznamnějšími představiteli tehdejší české vědy — Palackého, Šafaříka,

Dobrovského. Sbírky byly nejprve umístěny ve Šternberském paláci na Hradčanech, později v Nostickém paláci na rohu Nekázanky a Na příkopě. V květnu 1891 byla nová budova Národního muzea slavnostně otevřena. Postavena byla podle vítězného projektu profesora české techniky v Praze arch. J. Schulze.

Každý třetí zloděj aut

ve vězení! Každoročně přes pět tisíc automobilistů v Československu nenalezá své vozidlo na místě, kde je opustili nebo je najdou vykradené či poškozené. V průměru bylo v Československu v posledních pěti letech stíháno pro neoprávněné užívání motorových vozidel asi 12 tisíc osob ročně. Často jde o celé skupiny. Zhruba polovina pachatelů se dopustila tohoto trestného činu na automobilech, které jsou v osobním vlastnictví č. občanů. Téměř každý pátý pachatel je ve věku do 19 let. Většina z nich řídí tato vozidla bez řidičského oprávnění a bez řidičských znalostí. Proto jejich jízdy s odcizeným vozidlem často končí dopravní nehodou. Není bez zajímavosti, že se této trestné činnosti dopouštějí i ženy. V roce 1974 jich bylo stíháno 102. Každý třetí zloděj vozidla v osobním vlastnictví bývá odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody

CAE

Dne 5. dubna 1976

uplynulo 100 let od narození největšího čs. egyptologa prof. dr. Františka Lexy. Za své vynikající vědecké dílo sklízěl Lexa poety již během svého života. Spolu s W. Spiegelbergerem ze Štrasburku přeložil z demotštiny knihu mrtvých. V letech 1938-51 připravil k tisku osmisvazkovou "Demotickou gramatiku", psanou francouzsky. V ní si postavil pomník, který uznává a z něhož vychází ještě dnes i soudobá generace egyptologů celého světa. Univerzita Karlova spolu s Čs. komisí pro spolupráci s UNESCO připravily v pražském Karolínu výstavu životního díla akademika Lexy.

. . . Až vypustíte duši . . .

Nejméně jednou týdně se na prvních stránkách československého tisku objeví fotografie: havíř s obličejem plným uhlénoho prachu a vedle něho obryskle poněkud tučný soudruh s obličejem zářícím spokojeností. Soudruh potřásá havíři pravicí, v pozadí stojí obryskle pionýři. Pod obrázkem si čtenář může přečíst text, stejný už desítky let: Brigáda Tondy nebo Franty splnila čestně svůj závazek uzavřený na počest — a teď si můžete doplnit příslušné slavné výročí nebo ještě slavnější a důležitější sjezd. Následuje samozřejmě jméno soudruha, obryskle některého z tajemníků okresního, krajského nebo ústředního výboru.

Jde-li o zvlášť významnou událost, třeba před sjezdy strany nebo před kulatými výročími, pak je pod obrázkem ještě článek, v němž snaživý soudruh redaktor neopomene zdůraznit, že ta nebo ona brigáda socialistické práce jednoho dolu kdesi na Ostravsku, splnila svůj závazek, a to samozřejmě za vydatné politické pomoci stranické organizace a odborářských funkcionářů.

Před několika letyrazil předák jednoho kolektivu havířů v ostravských dolech, Jan Žabčík, heslo, které se povinně muselo denně opakovat v novinách a vyvěsit nad brány šachet: Překonej sám sebe! V další fázi obohatil toto heslo jeden ze snaživých redaktorů ostravské Nové svobody o dodatek: . . . a vytrvej!

Na šachtě Hlubina, skoro uprostřed Ostravy, jsem si v roce 1973 přečetl toto heslo na plotě. Jakýsi vtipálek tam na konec tužkou dopsal: . . . až vypustíš duši! Tímto dodatkem nabylo strohé heslo lidsky teplých rozměrů.

Podobná hesla, jako všechny dosavadní kampaně, mají v Československu krátký dech i život. Lze dokonce předpokládat, že kdesi v tajemné kanceláři jakéhosi stranického úřadu sedí soudruh, který si vymýšlí neustále nová hesla. Je to těžká práce.

Vloni vymyslel pro havíře zbrusu nové: Dnes podle zítřejších parametrů!

Přál bych si, aby soudruh, který to heslo vymyslel, sfáral s havíři dolů a poslechl si, co si před a po šichtě o heslu mezi sebou povídají. Dovedu si to živě představit, protože jsem v šedesátých letech na šachtě Hedvika v Petřvaldě rok mezi havíři dole pracoval. Jednou, bylo to krátce před výročním říjnové revoluce, sám tajemník okresního výboru strany z Karviné nám hodlal potřást rukou a pionýři nám prý předají kytky a rudé šátky. Když nám to štajgr dole pod šachtou sdělil, odplivl jeden z havířů, řekl slovo, které

nelze opakovat, a dodal: "Co blbne, vždyť máme 120.000 tun manko . . . !"

Štajgr, starý a rozumný havíř, se nahnul, odplivl rovněž, řekl na úvod několik slov, které lze pronášet jen osm set metrů pod zemí a mezi havíři, a pokračoval: "Synci, tuž včil to spadlo na nas . . . neda se nic robit! Máme manko 120.000 tun, ale ty nám započali synci z třetího patra, takže, do přeruna, čtyři neděle budeme dobrovolně farat, abysme jim to před vanocami mohli vratit. Včil dostaneme premie my, potom zase oni. Ale o tem ani muk, jinak temu, kdo to vykeca, roztrhnu paštčku od ucha k uchu a možna i trochu niž . . ."

"Se mnu, štajgr, nepočítajtě," ozval se kdosi ze tmy, "kvuli te slavě nestihnu autobus ani vypít pivo . . ."

Štajgr se nahnul, kreslil svým čagánkem do prachu podivné obrázce a potom řekl tiše: "A synci, před tema pionýrama žadne sprostě slova, rozumitě! Předak vez-

me puket, každý dostaněte pionýrsky šatek, a ty, Hanys, ně abys zase jako minule te pionýrce řekl, že si z teho šátku zrobiš onuce!"

Po vyfárání nám zahrála kůtka, potom tlustý soudruh tajemník z Karviné povídal cosi o pracovním hrdinství, pionýři nám uvázali kolem krků rudé šátky a každému dali kytku.

"Poslyš," zeptal jsem se asi desítileté pionýrky, která mi předala kytici, "kdy jste se vlastně dozvěděli, že splníme závazek?"

"Jejej", vydechla děvucha, "to už před týdnem, to se ty pukety musí předem objednat v zahradnictví . . . My se máme dobře, naša třída jezdi po celým okrese davat pukety . . . A dostaneme za to párek a limonadu!"

Příští den, když jsem si koupil noviny, zahlédl jsem na první stránce utrápený obličej našeho štajgra; soudruh tajemník mu třásl rukou a blahosklonně se usmíval.

Už je tomu několik let, kdy jsem na Hedvice naposledy fáral. Ale od té doby se nic nezměnilo. Obloustlí tajemníci tišknou havířským předákům ruce, tajemníci se usmívají a havíři mají obvykle dosti utrápené obličejce.

Ota Filip

Evropské zastoupení EL (pro redakční věci): EL-Evropské listy, Postfach 70 0103, D-6000 Frankfurt/M. 70.

Evropská administrace a expedice: Galerie Krause, Tumbelenstr. 37, CH-8330 Pfäffikon ZH.

Způsoby placení:

V NĚMECKU:

• bankovním převodem na adresu EL, Evropské listy Postfach 70 0103. Název banky: Commerzbank, D-6000 Gräfrstr. 85, Frankfurt/M. 90. Číslo konta: 64 00 220 — Směrovací číslo banky: 500 400

• zelenou složenkou (Zahlkarte), kterou si můžete ve Frankfurtu vyžádat nebo obdržet čistou na každém pošt. úřadě v NSR. — Název konta: EL-Evropské listy — Postscheckamt Frankfurt/M. — Číslo pošt. šekového konta: 3281 90-608

• V Německu (ale také z ciziny do Německa) můžete platit červenou (nebo žlutou) poštovní poukázkou na adresu EL, Postfach 70 0103, D-6000 Frankfurt/M. 70. V tomto případě připište na složenkou výše uvedené postscheckkonto, tedy: 3281 90-608, Postscheckamt Frankfurt/M. Prosíme čtenáře v cizině, kteří platí do NSR, aby dávali tomuto poslednímu způsobu přednost, neboť nám ušetří vysoké bankovní poplatky.

VE ŠVÝCARSKU:

• Převodem z banky na Schweizerischer Bankverein, Fil Obestrass, 8033 Zurich s poznámkou "Z. G. Americké listy P5622 "890".

Roční předplatné na 52 čísel (od r. 1976): v Německu DM 46, —, pololetně DM 23, — čtvrtletně DM 11.50. Ve Švýcarsku SFr. 50.00, pololetně SFr. 25.00, čtvrtletně SFr. 13.00. V jiných zemích v příslušném přepočtu. —

Nezapomenejte hlásit každou změnu adresy. — Ukázková čísla zdarma.

ZA JIMÁTE SE O DENI V ČESKOSLOVENSKU? ZAJÍMÁ VÁS, CO SE DĚJE VE SVĚTĚ

Čtete anglické, německé, francouzské nebo jiné cizojazyčné časopisy. Zjistíte, že doba, kdy věnovaly hodně místa Československu, pomalu, ale jistě mizí. Je to škoda. Ta malá země v srdci Evropy nejenže byla, ale stále je bohatým místem světa a jeho svědomí. Podrobné informace o událostech v Československu z hlediska rámce mezinárodního dění, informace lecky unikátní, které v žádném jiném tisku nenajdete, přináší pravidelně náš týdeník. Není-li vám osud bývalé vlasti lhostejný, stanete se čtenářem Amerických Listů.

Zde odstříhnete a zašlete na adresu EVROPSKÉ LISTY,

Galerie Krause, Tumbelenstr. 37, CH-8330 Pfäffikon ZH. Přihlašuji se za odběratele EL a předplatné zaplatím celoročně, pololetně, čtvrtletně. (Nehodící se škrtněte). Roční předpl. Sfr. 50.00, pololetní Sfr. 25.00, čtvrtletní Sfr. 13.00 nebo přepočten v jiné měně. Platit lze pošt. složenkou nebo šekem.

Jméno
Adresa
Podpis

Překážky obchodování

Ve Vídni se konal 103. mezi-národní jarní veletrh, který je místem, kde se setkávají různé společenské i hospodářské systémy, aby ukázaly produkty své práce a svého snažení a navázaly jak obchodní, tak v neposlední řadě i přátelské, osobní styky. Na seznamu vystavovatelů bylo, vedle téměř dvou tisíc domácích rakouských firem, tisíc sedm set zahraničních podniků z 30 zemí z celého světa. Nejsilněji byla zastoupena Německá spolková republika 719 podniky, pak následovaly ostatní země Evropského hospodářského společenství. Poměrně slabě se účastnily země evropského východu. Z nich bylo nejsilněji zastoupeno Československo. Vystavovalo zde své výrobky celkem 14 podniků. Šlo především o výrobky nábytkářského, lehkého a silnoproudého průmyslu.

V Rakousku se prodává nejvíce japonských motorek značky Honda a italských skútrů Vespa. Na třetím místě jsou pak československé Jawy a Čezety. Ty však nemohou konkurovat co do kvality, jejich provedení není zdaleka takové, na jaké jsou západní spotřebitelé zvyklí. Šrouby, pohyblivé části na jízdních kolech nejsou leštěné, držáky na motorkách z hrubého odlitého materiálu bez dalšího opracování, což každý vidí na první pohled. Konkurence schopnými je dělá jejich cena, která je podstatně nižší než u podobných výrobků, kol a motocyklů, produkovaných na západě. Pokud jde o náhradní díly, součástky, tam nejsou problémy tehdy, když si rakouský dovozce pro ně sám dojede, naloží a odbaví všechny formality spojené s vývozem. Jakmile by poslal objednavku a čekal na její vyřízení, těžko by mohl po-

ptávku svých zákazníků uspokojit.

Podobné problémy jsou i u dovozců nábytku, který vystavovaly ve Vídni bratislavská Drevounia a pražská Ligna. Nábytek svými tvary a barevnými kombinacemi vzbuzoval u návštěvníků pozornost. Zvláště u dětského pokoje z Bratislavy se hodně rodičů zastavovalo. Jakmile ale přistoupili bliž, chtěli otevřít dveře skříně nebo zásuvku u pracovního nebo nočního stolu, zůstal jim knoflík v ruce, zásuvka byla zkrřížená a dala se otevřít jen do poloviny. Každý si dovede jistě představit, že tak se nedá zboží nabízet a že nedělá dobré jméno československým nábytkářům v zahraničí.

V poslední době se v Rakousku hodně psalo o tom, že je zájem, aby se obchod mezi Rakouskem a Československem dostal aspoň na úroveň obchodu Rakouska s Maďarskem. Jaké vyhlídky má v nejbližší budoucnosti zahraniční obchod s Československem? Rakušané se na celou věc dívají dosti skepticky. Za nejproblematičtější považují otázku styku dovozce s vývozcem zboží. Rakouský odběratel se musí obrátit vždy jen na příslušný český nebo slovenský podnik zahraničního obchodu a jen jeho prostřednictvím může uzavírat smlouvy nebo jednat s výrobcem. To je však velmi zdoluhavé a často příčinou nedorozumění a tudíž i reklamací. Druhým problémem je otázka financování zboží, vyváženého z Rakouska do Československa. Protože neexistuje statistika zadluženosti východoevropských států, je stále obtížnější získat věřitelskou banku, která by nákup financovala. To jsou jen ty nejdůležitější body, které nestaví vyhlídky na zlepšení vzájemného obchodu Československa s Rakouskem do nejlepšího světla. Pokud bude v Československu zájem zlepšit obchodní bilanci s tradičním obchodním partnerem Rakouskem, je třeba především zvýšit postnaté kvalitu zboží, zjednodušit vývozní a dovozní předpisy a zajistit přímý styk výrobce, konstruktéra se zahraničním odběratelem. Jen tak by totiž bylo možno odstranit nedostatky exportního zboží a rychleji a pružněji reagovat na potřeby a zvyklosti na zahraničním trhu.

GALERIE KRAUSE

TUMBELENSTRASSE 37
8330 Pfäffikon ZH
Tel. 01 - 97 30 66

pořádá pravidelně výstavy našich exilových umělců, prodává obrazy, reliéfy, plastiky, kresby, grafiku, provádí tisk a expedici různých exilových časopisů a prodává knihy všech exilových nakladatelství.

PROSÍME — NEPŘEHLÉDNĚTE

Snažně vás prosíme: posílejte předplatné, jakmile dostanete první naši připomínku, oznamující, že Vaše předplatné brzy vyprší. Jestliže jsme nuceni poslat vám další upomínku — a stává se, že musíme posílat dokonce tři — stojí to čas a peníze za papír i drahé poštovné, nemluvě ani o pracovní síle. Tak rostou, v tomto případě zbytečně, náklady na výrobu novin. Posílání předplatného včas je nutné, chceme-li noviny udržet — nejde vůbec o to na nich vydělávat... Evropské čtenáře prosíme, aby co nejrychleji reagovali na vložené složenký. Děkujeme za pochopení a znovu připomínáme: platte, prosíme vás, předplatné včas.

Administrace AL/EL

Nesvaté jaro...

(Dokončení ze str. 1.)

Ve vzpomínce na to Israel vztýčuje hlavu a praví, že, bude-li třeba, vyřídí věci vlastní silou. Pozorovatel usuzuje, že síla Israele vždy existuje v poměru k síle arabské. Ta roste v celkovém proudu arabské renezanace. Amerika je bašta Israele v nevládním pro něj světě. Odtud spontánně přicházejí peníze na israelskou výzbroj. Existuje věrné americké přesvědčení, že israelský stát má trvat, jak Spojené národy jej před 30 lety ustavily. Někdy se zdá, že Israel na toto se nespolehá úplně, že spoléhá i na diasporu, velké počty židovských voličů v hlavních amerických městech, kteří někdy představují jazyček na váze a mohou rozhodnout o osudu kandidátů. Avšak ani nejlepší výkony diaspory nemohou definitivně odvrátit Ameriku od vlastního přemýšlení o poměru k Arabům. Tohoto činitele není možno nechat v rozehrané a neskončitelné mocenské partii mezi Amerikou a Ruskem, v níž jde o všechno. Egyptský prezident Sadat je vůdcem umírněného arabského směru i vůdcem těch Arabů, kteří jsou pozorní na sovětské nebezpečí. Už dvakrát dovedl vykázat Sověty ze své země. Amerika může dělat účinnou politiku na Středním východě jen v součinnosti s Egyptem a Sadatem. Nemůže přehlížet, že Sadat se jaksi vydal do jejich rukou. Kdyby Amerika mu nestála v slově, Sadat by byl ve své zemi svržen jako důvěřivý pošetilec a dveře do arabského světa by se zavřely pro americkou diplomacii. Tak Amerika cítí, že nemůže diskreditovat Sadata. Jsou-li nedostatky Sadata jakožto spojence ve věci israelské vypočítávány, Amerika může odpovédět, že nenalézá nikoho lepšího.

Finanční pomoc, již Amerika Israeli poskytuje, je v jeho očích poskvřněna tím, že v poslední době Amerika posílá peníze také Arabům. Peníze jdou sem a tam, ale nikdo nemá dost peněz, aby koupil mír, kde hlavní roli hrají vášně. Sadat představuje alternativu chladného vyjednávání. Kdyby součinnost Ameriky a Egypta se zdařila, byla by asi korunována civilisovanou dohodou o Israeli a s Israelem, nějakou smlouvou snad za účasti velmocí a snad s nějakými garancemi. Jsou však známky, že Israel se takové dohody bojí jen o málo méně než porážky ve válce. Bývalá ministryně předsedkyně Israele — Golda Meir — jakási to Libuše svého národa, se po delším mlčení přihlásila k slovu a varovala před falešným spoléháním. Umluvy, dohody a smlouvy nebývají dodržovány, pravila. Jestliže kdo pochází z Československa, nejméně se cítí povolán,

aby proti tomu polemisoval. Je v historii jeho národa ten fakt, že Francie náhle prohlásila za neplatnou vojenskou smlouvu, již s Československem slavnostně ujednala. Vlajky obou států přitom vlály.

Když všechny nejistoty a odporující si pravdy obou stran jsou dány dohromady, situace se zdá nerozlučitelná. A události v Libanonu nebyly ještě plně vzaty na vědomí ve své černosti. Noviny souhlasně referují, že v Libanonu "civilisace pominula". Bejrút, oznamují zpravodajové, je bojiště vypálených, rozstřílených a dynamitovaných budov a krámů, celé bloky domů jsou vylištěny, jen krysy a lupiči tam bloudí. Libanonská občanská válka má pět tisíc mrtvých a jedenáct tisíc raněných. Příměří bylo uzavřeno, ale ještě dalších 140 lidí bylo zabito za tohoto příměří. Mějme na paměti, že toto je zuřivost Arabů proti Arabům. Na jedné z demonstrací v New Yorku dav žádal, aby Israel a Jerusaleém byly odezdány též, "kdo věří v Boha". Jak toto přeložit do řeči politické? Možná dokonce říci: tím hůře by bylo. Na jevišti Středního východu není jen jeden Bůh. Události v Libanonu znamenají, že Islam se probudil z polospánku. Bylo to vždy bojovné náboženství. Proti sobě stanou Bůh israelský a Bůh islamský. Lze-li předvídat probuzený Islam se nesmíří s Jerusalemem v israelských rukou. Komukoli je těžko popírat, že je to posvátné město pro Araby jako pro Židy. Společná, židovsko-arabská správa Jeruzalema by odpo-

vídala náboženské spravedlnosti. Jestliže z metafysiky sestoupíme do politiky, tu zároveň s touto spravedlností by tu vznikla neucpatelná díra, již teror a zuřivost arabských bojůvek by snadno pronikaly do israelského státu.

Také existence palestinského státu odpovídá nyní už téměř obecně uznané spravedlnosti. Zároveň však je pravdivá i israelská these, že nezabranitelně prolíná hranice mezi Israelem a Palestinským státem by činila branu Israele téměř nemožnou. Všechny guerily jsou pohyblivé. Když vykonaly své dílo v Libanonu, sotva by tam setrvaly. Netrvalo by dlouho a usídlily by se v novém Palestinském státě. Přišly by tam po strašlivém výcviku v krutosti, jež prodávaly v Libanonu. Tam osvědčily zuřivost Arabů proti Arabům. Sotva lze očekávat, že by byly shovívavěji naladěny k Židům. Starosti Israele jsou skutečné. O povaze islamských bojůvek svědčí, že sama radikální Syrie považovala za nezbytné je zkrotit.

A území, z něhož má být vytvořen palestinský stát, je už ve varu. Ještě je spravováno Israelem, ale po událostech z Libanonu vzplanulo, jako Němci v Čechách vzplanuli, když vedle se objevil Hitler. Israelské hlídky, které projíždějí krajem, jsou napadány všemi druhy zbraní. Radikálové vyhráli volby. Palestiňané cítí potřebu smýt se sebe hanbu nucené devileté pokory.

Toto zdají se být hlavní fakta nastávajícího jara na Středním východě.

VÝSTRAHA LEHKOMYSLNÝM TURISTŮM

29. ledna odletěl pan Břetislav Bednář, americký občan československého původu, z New Yorku do Prahy, aby navštívil svého otce a hrob své matky. Newyorská cestovní kancelář opatřila p. Bednářovi visum. Řádně vepsané do jeho amerického pasu, s podmínkou, že použije československé letadlo a složí 210 dolarů (7 dolarů za každý den, který hodlal strávit v Československu).

Po přeletu na ruzyňské letiště v Praze byl zadržen policií, vyslýchán tři hodiny a propuštěn s tím, že se musí ihned hlásit na policii, což také učinil po příjezdu do Ústí. Tam mu však bylo sděleno, že je odsouzen na rok do vězení pro nezákonný pobyt v cizině a že bude okamžitě uvězněn. Po několika hodinách a protestu, že je americkým občanem, kterému československé velvyslanectví ve Washingtoně vystavilo visum, bylo mu dovoleno, aby se telefonicky spojil s americkým konsulem v Praze. Byl pak vyzván, aby si okamžitě v bance proměnil šek na 210 dolarů za československé koruny, které mu odebrali proti potvrzení, a nařídili mu, aby do 24 hodin opustil zemi.

Pan Bednář odjel z Československa v roce 1969 s turistickou výpravou do Berlína, odkud se nevrátil. Byl mu udělen asyl v Západním Německu a koncem roku přijel do Spojených států, kde se stal občanem v roce 1975. Nevěděl a nikdy mu nebylo oznámeno, že byl v Československu odsouzen do vězení. Jeho rodiče rovněž nebyli o tom nikdy vyrozuměni. Při vyšetřování československými bezpečnostními orgány mu byl ukázán formulář, který — jak pravili — podepsal. Pan Bednář však žádný formulář ani nevyplnil ani nepodepsal, když žádal o československé visum. V přesvědčení, že řádný americký pas a řádné československé visum mu zaručí bezpečnost, odjel, aby navštívil otce a hrob matky (politicky nebyl nikdy činný ani v Československu ani v cizině), zatím však byl vystaven šikanám policie, bylo mu nrozero vězením a utrpěl značnou peněžní ztrátu.

Ze zpráv Rady Svob. Československa

ZAHRAŇIČNÍ DĚLNÍCI VE VÝCH. EVROPE

Se zahraničními dělníky v tzv. socialistických zemích nejsou právě lehké problémy, v každém případě však zcela jiného druhu než v západní Evropě. Tak mladí maďarští dělníci ve východním Německu se příliš líbí, zvláště pro dlouhé vlasy, německým divkám. 5 tisíc Alžíránů na práci ve východoněmeckých hnědohelných dolech zase vyhlásilo stávkou a prohlásilo mzdu, kterou zde dostávali za mnohem nižší, než jim byla původně slibována. S vyplněním jejich přání po zvýšení mzdy nebyli zase spokojeni východoněmečtí dělníci, až nakonec byla část Alžíránů raději poslána domů. Alžíráné to mají tak jako tak v NDR těžké. Mezi státní smlouva z loňského roku neopovídá požadovaným právům mezinárodní organizace práce ILO, dělníci z Alžíru smějí pracovat pouze v určených závodech a nesmí zaměstnání měnit, není jim dovoleno vzít sebou rodiny, pobyt je omezen na určitý čas a mohou být v každém okamžiku posláni zpět.

V r. 1967 přišli tak do východního Německa Maďaři (celkem 8 tisíc), dále zde pracuje 50 tisíc Poláků (dalších 20 tisíc pracuje v Československu, v textilkách a na silnicích). Celkem má v Československu pracovat 50 tisíc zahraničních dělníků — loňského roku měly být definitivně uzavřeny dohody s Jugoslávci (původně se jednalo dokonce s Egyptem). Bulharsko poslalo do SSSR 35 tisíc, kteří jsou zde zaměstnáni v dřevozpracujícím průmyslu a v papírnách na severu země a v blízkosti Archangelska.

IPS

NEKLID V ČÍNĚ

V Pekingu, Šanghaji, Tientsinu byly organizovány masové demonstrace na oslavu pádu Teng Hsiao Pinga. Zároveň proti Teng Hsiao Pingovi, rysující se víceméně už od pohřbu ministerského předsedy Čou En Laje v lednu a ještě jasněji od začátku kampaně proti domnělým stoupencům kapitalistické cesty v únoru, získal nedávnými incidenty na náměstí Tien An Men v Pekingu dramatické průvodní okolnosti.

Mezinárodní přehled

Nesporně působila nedávná šokující manifestace, kterou bylo možno interpretovat jako akci na obranu Teng Hsiao Pinga, spotánněji než nynější demonstrace, což však nevylučuje, že v těch událostech byl také prvek vědomé provokace ze strany odpůrců tohoto představitele. Bud' jak bud', nemálo pozorovatelů se klonit k názoru, že nynější změny v Číně není však třeba dramatizovat.

Například: pád pragmatika Teng Hsiao Pinga byl vyvážen návratem jiného pragmatika, náměstka ministerského předsedy Li Hsien Niena do politického života. Z toho by se mohlo usuzovat, že se situace ve vedení řešila nakonec kompromisem a že souhlas umírněného křídla s odstraněním Teng Hsiao Pinga byl vykoupen jistými ústupky. Za kompromis lze považovat také povýšení nového ministerského předsedy Hua Kuo Fenga, který podle Washington Post zaujímá neutrální postavení mezi radikálním a umírněným táborem v čínské straně. Hua Kuo Fengovi blahopřál jako jeden z prvních albánský ministerský předseda Mehmet Šehu, a to mezi jiným slovy o dalším upevňování společného revolučního boje, jakož i boje proti imperialismu i sociálnímu imperialismu. Slovy o solidaritě blahopřál Hua Kuo Fengovi rumunský ministerský předseda Manea Manescu. Zajímavě komentoval poslední události v Číně bývalý člen vedení francouzských komunistů Roger Garaudy, který se stal známý svou nekompromisní kritikou nejen sovětské intervence v Československu, ale celého sovětského systému, a byl v roce 1970 ze strany vyloučen. Garaudy hodnotil v rozhlasovém interview rozhodnutí v Pekingu jako důkaz, že se v Číně nadále uplatňuje Mao Ce Tungova maxima o boji proti zřizování jakési špičkové hierarchie. Pro Garaudyho jsou čínští komunisté mnohem revolučnější než komunisté sovětské, a to v neposlední řadě proto, že — podle jeho slov — Peking zvolil cestu, která nemá nic společného s kultem růstu za každou cenu, růstu pro růst; s kultem, který Garaudy považuje za

charakteristický pro západ i pro Sověty.

Čínsko-sovětská polemika pokračuje jako předtím. Hlavní čínský orgán Žen Min Ži Pao začal na expansivní program sovětského rybářského průmyslu a rybolovu v mezinárodních vodách na úkor jiných zemí. Sovětská tisková kancelář TASS naproti tomu tvrdila, že Čína podporuje rozšíření výsostných vod přímořských států na 200 námořních mil od pobřeží proto, aby se mohla sama zmocnit rozsáhlých oblastí na otevřeném moři.

SADAT NA BRIONI

K návštěvě egyptského prezidenta Sadata v Jugoslávii napsal záhřebský Vjesnik, že jeho schůzka s prezidentem Titem je setkáním nejvyšších představitelů dvou nezávislých zemí, z nichž každá se rozhoduje samostatně v souladu s vlastními zásadami a bez ohledu na cizí zájmy a kritiku zvenčí. Záhřebský Vjesnik přitom narážel na to, že se Egypt odpoutal od Sovětského svazu, a připomněl jugoslávskou roztržku s Kominformou v roce 1948. Sadat, který přiletěl za prezidentem Titem z Říma, kde měl pozoruhodnou audienci u papeže Pavla VI., usiluje na svém nynějším evropském zájezdu o získání vojenského materiálu a hospodářské pomoci. Minulý měsíc oznámil, že získal jistou vojenskou pomoc z Jugoslávie, a jugoslávské ministerstvo zahraničí dalo nyní najevo, že otázka dodávky zbraní Egyptu je předmětem studia. Opravy materiálu, který Egypt dříve dostal ze Sovětského svazu, na jugoslávském území nepřicházejí však v úvahu. V přípitech, které si Sadat a Tito vyměnili na banketu na ostrově Brioni, se zdůrazňovala především úloha neangažovaných zemí v politickém životě světa. Jak známo, neangažované země připravují na letošní léto konferenci svých nejvyšších představitelů v Colombu na Sri Lance.

O BELGICKÝCH KOMUNISTECH

Belgická komunistická strana není sice žádnou politickou veličinou, její 22. sjezd zahájený v městě Gentu si však přesto zaslouží pozornost. Nedávné výroky belgických komunistických předáků naznačily, že v jejich straně klíčí podobné tendence jako v komunistické straně francouzské — že se snaží být nezávislejší na Moskvě a víc než dřív respektovat národní zájmy. Její ústřední tajemník Claude Renard se nedávno vyjádřil v tom smyslu, že belgičtí komunisté si vyhrazují právo sami rozhodovat co třeba učinit a že nechťejí jen trpně přijímat instrukce z Kremle

nebo odjinud, i přesto, že přátelské vztahy k sovětským soudruhům chtějí udržet. Předseda belgické komunistické strany Louis Van Geyt mluvit ve svém pozdravném projevu na nedávném sjezdu sovětské komunistické strany o tom, že jeho strana bojuje v podstatě odlišných podmínkách než strana sovětská a že důsledkem toho se někdy v posuzování složitých aktuálních problémů a v názoru jak budovat a obhajovat socialismus se sovětskými soudruhy neshoduje. Také on však připomněl, že belgická komunistická strana se snaží vyvarovat všeho, co by mohlo pevně svazky s komunistickou stranou sovětskou narušit.

Na sjezdu se projednává především otázka, jak současnou hospodářskou recesi a s ní související nezaměstnanost politicky využít k diskreditaci kapitalistického řádu.

ITALSKÁ KRIZE

Vnitropolitická situace v Itálii je stále vyhlednější. Váleční představitel vládnoucí křesťansko-demokratické strany Benigno Zaccagnini oznámil po své schůzce s ministerským předsedou Aldem Morem, že komunistický návrh na dohodu všech stran s výjimkou neofašistů o řešení hospodářských a politických problémů je nepřijatelný.

ný, neboť je v rozporu s usnesením posledního křesťansko-demokratického stranického sjezdu. Socialisté, kteří dosud trpěli Morovu menšinovou vládou, ale přednesli obdobný návrh na jakousi koncentraci sil jako komunisté, nato prohlásili, že předčasné parlamentní volby jsou teď nevyhnutelné. Prohlášení křesťansko-demokratické strany vyzvalo k parlamentní debatě o budoucnosti nynějšího kabinetu, aby bylo možno zjistit, kde kdo stojí.

Kdyby na závěr této debaty socialisté hlasovali proti vládě, převzali by odpovědnost za rozpuštění nynějšího parlamentu a vypsání předčasných voleb, které nejsou v politických kruzích příliš vítané. Křesťanští demokraté neodmítají dohodu všech stran, pokud se ta omezí výlučně na hospodářské úkoly a nebude zasahovat do politických otázek.

SLOVANSKÁ ZEMĚ?

Nejnovější archeologické vykopávky v Německu poopravují dosavadní výklad starých dějin. Území mezi saskými Limes a Weichsel, Baltickým mořem a durynským pohorím byly samostatnými západoslovanskými sídly v 10. až 12. století a nikoliv, jak je vykládáno, germánskými kolonizačními územími. Po právě provázených vykopávkách v Oldenburg/Holstein bude zřejmě obraz podílu Západních Slovanů na německých dějinách revidován.

Nechte Vaše peníze pracovat pro Vás!

Zvýšili jsme úroky a platíme nyní:

7.75% přinese 8.17%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 1.000.00 zaručené na šest roků

6.75% přinese 7.08%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 500.00 zaručené na tři roky

6.50% přinese 6.81%

na vkladní certifikáty

aspoň \$ 500.00 zaručené na 2 roky

5.25% přinese 5.47%

na vkladní knížky

v jakémkoliv obnosu od \$ 5.00 výše.

Úroky na vkladní Certifikáty počítáme a vyplácíme čtvrtletně, úroky na vkladní knížky počítáme a připsujeme též čtvrtletně.

Peníze jsou zaručené pro každého až do \$40.000.00 vládní pojišťovnou *Federal Savings and Loan Insurance Corporation ve Washingtoně*.

Uložte si peníze u nás porostou Vám velmi rychle.

FOURTH FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

1355 FIRST AVENUE, NEW YORK N.Y. 10021
aneb

2636 CENTRAL PARK AVE.,
Central Shopping Plaza, Yonkers, New York 10710
and
590 EAST 187 STREET
Bronx, New York 10458

FRANK HOLECEK'S

Czechoslovak Praha Restaurant and Bar

1358 FIRST AVENUE, CORNER 73rd STREET - NEW YORK

Nejmoderněji zařízená a vším pohodlím vybavená restaurace.

• Nejjemnější československá kuchyně včetně všech pražských specialit: pečená husa a kachna, vepřová pečeně, svičková a zajíc na smetaně a celá řada dalších specialit. • Importovaný plzeňský prazdroj na čepu. Zvláštní místnost pro soukromé spol. u příležitosti svateb, pohřbů atd. Bar otevřen od 11 dop. do 4 ráno. Restaurace otevřena od 12 dop. do 11 hod. noční každý den. "Special Luncheons" 12 Noon — 4 P.M. Monday to Saturday. • O rezervaci volejte; YU 8-3505 — RH 4-9787

Z neznámých stránek historie [1] Listárna . . .

Mrtvý s československým pasem

AMERICKÉ — EVROPSKÉ LISTY dnes uveřejňují první z článků seriálu Rudolfa Stroeingera „Z neznámých stránek historie“. Autor se ve svých příspěvcích bude zabývat především neznámými kapitoly z nedávných dějin, při nichž půjde vždy o tematiku, která se dotýká — někdy více, jindy méně — i osudů českého a slovenského národa.

Tělo mrtvého bylo nalezeno v raních hodinách 4. září 1937 na silnici nedaleko prvních domů švýcarského města Lausannes. Členové komise pro vyšetřování vražd, kteří byli zvyklí na nejruznější zločiny zabíjení, byli tentokrát přece jen vyvedeni trochu z míry. Na první pohled bylo zřejmé, že muž byl nejprve surově mučen a pak zastřelen ránou do týla.

Při osobní prohlídce našli policisté u muže jenom jediný průkaz totožnosti. Československý cestovní pas vystavený na jméno Hans Eberhardt. A pak již netrvalo dlouho a podle fotografie v pase mohla být zjištěna identita mrtvého s československým pasem. Skutečné jméno surově zabitého bylo Ignáz Reiss, v kruzích špiónážních služeb známého pod krycím jménem „Ludvík“. Reiss byl dlouholetým členem Vsesvazové komunistické strany bolševiků a vysokým důstojníkem sovětské zpravodajské služby, jeden z jejích předních činitelů pro Německo, Francii, Rakousko, Holandsko a Skandinávii.

Švýcarská policie se snažila marně zjistit vrahy i příčiny vraždy Ignáze Reisse. Podle nepodložených informací prý byl Reiss odstraněn proto, že nesouhlasil se stalinskými čistkami v Sovětském svazu. Ale pravda zůstala dlouhá léta utajena. A přece existuje záznam, který do smrti tohoto sovětského zpravodajského důstojníka vrhá nové světlo. „Paměti“ dlouholetého ministra zahraničí Sovětského svazu Maxima M. Litvinova. Litvinov se v nich zmíní o několika okolnostech, jež mají bezpochyby souvislost s vraždou Ignáze Reisse. Tak píše o tom, že v letech 1936 a 1937 se Sovětům podařilo navázat kon-

takty s jedním velmi důležitým informátorem v Berlíně, který doslova seděl u pramene nacistické politiky. Proto byl do Berlína vyslán jeden z nejzkušenějších důstojníků sovětské zpravodajské služby Barbarin, který měl s tímto sovětským informátorem udržovat tajné spojení.

Litvinov píše, že jak Stalin, tak Molotov měli jednu jedinou obavu, aby západní velmoci, především Velká Británie a Spojené státy, na toto spojení Moskvy s Berlínem nepřišly.

Jedno je jisté: Kdo o tomto spojení bezpochyby věděl, byl také Ignáz Reiss, šéf sovětské zpravodajské služby pro oblast Německa. A Reiss, který byl duševně narušen neustálými čistkami v Sově-

R. Stroeinger

ském svazu, chtěl zřejmě své služby Sovětům vypovědět. Jakmile se to dověděl Stalin, bylo zle. Kdyby totiž Reiss promluvil, bylo by spojení Sovětů na Berlín ztraceno, sovětský agent v centru nacistického vedení by ztratil na významu. Jak vědomí, že by Reiss mohl promluvit, Stalina přivádělo do rozčilení, líčí Litvinov ve svých pamětech. V zápise z 5. září 1937 (tedy 24 hodin po vraždě Reisse u Lausannes) čteme: „Byl jsem povolán ke generálnímu tajemníkovi (Stalin — pozn. R.S.). Byl ve stavu vyjimečného rozčilení a chtěl vědět, zda cizinci mají o tom ponětí . . . Řekl jsem mu, že naše spojení považují za velmi nebezpečné. Odpověděl, ne příliš přesvědčen: Vím, ale je

nutné. Musíme se zajistit. Musíme nalézt prostředek, jak zamezit prozrazení, kdyby se o to někdo pokusil. Už se najdou prostředky, aby bylo s každým zúčtováno, i kdyby se schoval na Měsíci. My bychom ho našli všude. — Málokdy jsem generálního tajemníka viděl v takovém stavu. V mé přítomnosti telefonoval s Ježovem (šéf NKVD). Ptal se ho, co bylo již učiněno. Řval a nadával. Každý podezřelý musí být za osobní odpovědnosti Ježova likvidován. Opakoval to a dodal, že všichni, kteří nedovedou vykonat naše rozkazy, budou potrestáni stejným způsobem. Pak se náhle uklidnil a velmi přátelsky se rozloučil . . .”

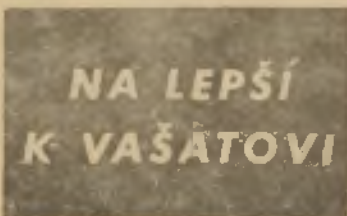
Den po této rozmluvě četl Litvinov o vraždě ve Švýcarsku a podle jeho Pamětí o tom hovořil i se svým synovcem Sašou Valachem, důstojníkem GPU. „Saša mě vše vysvětlil. Nyní chápu rozčilení generálního tajemníka. Reiss byl o všech jednáních informován . . .”

Od vraždy muže s československým pasem — Ignáze Reisse — uběhlo již téměř 40 let. Mezitím se znají jména jeho vražd: Sovětské agenty Slucký a Schpiegelglass Reisse zavraždili, když ho předtím chtěli mučením donutit k přiznání, zda to, co věděl o spojení Moskvy s tajemným a záhadným informátorem z Berlína již neprozradil nezasevěným osobám. Zdá se, že Reiss tak skutečně neučinil.

Ale kdo je onen neznámý muž, na kterém tak hodně osobně záleželo přímo J. V. Stalinovi?

Na tuto otázku zatím nikdo veřejně neodpověděl. A také se na ni nedá přesvědčivě odpovědět, protože dokumenty jsou v tajných sovětských archivech v Moskvě. Vše však nasvědčuje, že muž, který byl tehdy pro Sověty získán, nebyl nikdo jiný než jeden z nejbližších spolupracovníků Adolfa Hitlera, jeho pozdější šedá eminence Martin Bormann. O tom, že Bormann byl ve spojení se Sověty, bylo vysloveno již mnohokrát. Ale v souvislosti s vraždou Ignáze Reisse, Paměti Maxima M. Litvinova a obavami J. V. Stalina, se o Bormannově spolupráci s Moskvou zatím nehovořilo. Možná, že právě Ignáz Reiss, krycím jménem „Ludvík“, muž s československým pasem znějícím na jméno Hans Eberhardt, je klíčovou figurou k odhalení jednoho z největších tajemství druhé světové války.

(Copyright autor a AL/EL)

JE LÉPE MLČET?

Většina exulantů, myslím, odešla z Československa, aby mohli žít ve světě, kde každý může svobodně vyjádřit svůj názor, svoje přesvědčení, — aby mohl otevřeně kritizovat, co se mu nelíbí, aby mohl volně diskutovat o všem a se všemi, a zařadil se konečně do té společnosti, kde je každý člověk respektován jako individuum, kde rozdílnost názorů není na překážku spolužití, — ale naspak umožňuje daleko dokonalejší rozvoj každého jednotlivce a tím i společnosti. Uznávání rozdílnosti názorů, respektování jeden druhého, — je typické pro demokratickou společnost, kdežto neschopnost, nebo přesnější řečeno, — nemožnost uznání různých názorů je typické pro diktátorské režimy.

Proto mě velice nemile překvapila ostrá a přímo nadřazená odpověď pana O. Filipa a do jisté míry i pana J. Škvoreckého, na recenzi paní Obrušnikové o knize Mariáš v Reykjavíku. Pan O. Filip ve své odpovědi L. Obrušnikovou nepřímou zařazuje do skupiny čtenářů, „maloměstské duchovní výbavy“, kteří přišli do emigrace, „aby konečně stáli v první řadě bojovníků proti bolševismu, tedy něco, co si doma nikdy nemohli a ani nechtěli dovolit, protože to bylo příliš riskantní.“ Pan J. Škvorecký obviňuje paní Obrušnikovou ze závisti a doporučuje jí knihu I. Skály, básníka, který v době pražských procesů žádal „psům psí smrt.“

Paní Obrušniková se odváží vyslovit přání, že by chtěla nalézat v knihách vydávaných v exilu také krásný český jazyk. Proč ji za to tolik tupit a pranýřovat? Nebyl to na př. K. Čapek a V. Vančura, kteří záměrně využívali bohatosti a krásy českého jazyka, aby mohli vyjádřit své myšlenky? Byl pro ně tedy důležitý nejen obsah myšlenek, ale i forma jejich vyjádření. Je samozřejmé, že veliké myšlenky se dají vyjádřit i drsnými slovy a že lahodná forma může zakrývat prázdnotu obsahu. Ale o tento rozpor mně nejde. Nejde mně o kritiku nebo obhajobu knihy Mariáš v Reykjavíku. Jde mi jediné o obhajobu práva každého, aby mohl vyjádřit svoje mínění, aniž by se musil obávat, že bude za to uražen. Uražka není argument a vůbec nezapadá do rámce polemik a diskusí.

Takové příkré odsuzování jiných názorů, takové mluvení o „mentální propasti“ známe dobře z totalitních režimů. Kdo nesouhlasí s naší ideologií, s naším pojetím umění, s naším vkusem, jsi zpátečník, odpadlík, nelze připouštět žádnou diskusí, — jsi nepřítel a nikoli oponent.

Paní O. si nedělá vůbec nárok na to, aby odsuzovala čtenáře knihy Mariáš v Reykjavíku. Nikoho nezařazuje do určité skupiny lidí — ale prostě vyjadřuje svůj subjektivní názor na knížku a vyslovuje docela skromně svoje čtenářské pozdávky.

Je nedůstojné, když čtenářovo „ne“ vyvolává tolik urážek a ostrého odsouzení, že vzniká pocit, že je lépe, aby se čtenář neodvažovali vůbec žádné kritiky.

A to věřím, nebylo úmyslem ani pana O. Filipa, ani pana J. Škvoreckého.

Alena Jelínková

O FAIR PLAY

Moje krátká poznámka vyplývá z nedávné polemiky o Blažkové Mariáši v Reykjavíku, ale všímá si pouze určitého jevu — ran pod pás. Ota Filip předhazuje paní Obrušnikové, s jejímiž názory nesouhlasí, že vytýčuje stejný požadavek, jako „mocný a mohutný partajní aparát v Praze“. Václav Táborský, který rovněž nesouhlasí s recenzí paní Obrušnikové, navrhuje lidem jejich názorů, aby „třeba na pokračování 100. vydání sebrané spisy nějakého tajemníka . . . nebo hesla k 66. výročí dne, kdy si soudruh Čuchometán z Nuslí myslil, že v záchodku na Ovocném trhu potkal soudruha Luljanova“. Lidem, jimž jde „o češtinu výhradně jen čistou a spisovnou“, Václav Táborský navrhuje, aby si třeba skandovali Goettwaldův citát „Se Sovětským svazem na věčné časy“ a vzápětí představuje sám sebe v roli člověka, který se těší představou „vojsk jedné světové velmoci . . . v konečnicku“ víc, než představou „asistovat Klémovi po celou věčnost v jejich společnosti“. Proč používá Václav Táborský právě srovnání s „asistencí Klémovi“, když ve vlastním sporu nelze nikde ani náznakem vystopovat fakt, že by paní Obrušniková a její sloupení v současnosti nebo v minulosti aktivně či pasivně patřili ke „Klémově“ straně, nebo jim byla nějak sympatická komunistická teorie a praxe? Důvody zmíněného násilného srovnání mohou být dva. První odpadá, pokud je správný můj předpoklad, že snad lidé jako Ota Filip nebo Václav Táborský nemají potřebu ujišťovat, že oni nestáli nebo nestojí na straně „mocného partajního aparátu“, nebo přinejmenším nepokládají vážně za „čistou češtinu“ spisy partajních klasiků. Pak zbývá druhý důvod — že totiž náznaky spřízněnosti s komunistickou ideologií nebo sovětskou okupací jsou pouze laciným a nedůstojným způsobem jak vyříditi někoho, kdo nezastává stejný názor. Jestli vůbec něco, tak na nedávné polemice v AL připomíná staré známé praktiky „kritiků“ právě tohle — vykonstruovat protivníku profil, který je položí na lopatky snadněji, než fakta o diskutovaném námětu.

Peir Horák

ZEMĚ SNŮ

Německý časopis pro turistiku „Der Fremdenverkehr“ se zeptal svých čtenářů: „Dejme tomu, že peníze nebudou hrát u vás žádnou roli, kam byste pak nejraději cestovali?“ 24% jižních moří: 5. Daleký východ (především Thajsko a Japonsko), 6. Latinská Amerika, 7. Cesta kolem světa, 8. Blízký východ (bez Israele), 9. Afrika, 10. Francie, 11. Španělsko, 12. Austrálie, 13. Israel, 14. Řecko, 15. Anglie, 16. SSSR, 17. Čína.

Mladí němečtí sociální demokraté pro svobodu polit. vězňům

Na kongresu mladých sociálních demokratů (JUDOS) v Dortmundu, kterého se zúčastnili i východoevropští delegáti (z Československa František Soldán) došlo i k přijetí rezoluce, požadující osvobození Jiřího Müllera a všech politických vězňů v Československu. Juso jsou největší mládežnická organizace v Německé spolkové republice, třetina z nich je i členy sociálně-demokratické strany SPS. Iniciativa je pozoruhodná i tím, že po řadě let se opět mladí sociální demokraté vyjadřují k poměrům v Československu.

SPORT

SVĚTOVÉ MISTROVSTVÍ
V HOKEJI V KATOVICÍCH
POKRAČOVALO

těmito zápasy: ČSSR-Finsko 7:1, SSSR-Švédsko 6:1, Polsko-USA 2:4, NDR-NSR 1:7, ČSSR-USA 10:2, Švédsko-Finsko 4:3, SSSR-NSR 8:2. — Československo vede po pěti zápasech bez ztráty jediného bodu před Sovětským svazem a má naději, že mistrovství světa vyhraje.

• Jaké je to hezké, dva poháry v městě! Basketbalistky Slávia VŠ Praha podlehly sice v Záhřebu místnímu Industromontáže 63:78, ale vítězstvím v Pisku 68:51 si zajistily o jeden jediný koš celkové vítězství v Poháru L. Ronchettiho (dříve Pohár vítězů pohárů — PVP). Ani košíkárky pražské Sparty neustály za vysokoškolačkami pozadu. Ve finále PMEŽ porazily CUC Clermont-Ferrant 77:57. V osmnáctileté historii PMEŽ je to první čs. vítězství.

• EP ve sjezdových disciplínách žen pokračoval v italském Corno alle Scale speciálním slalomem. Čs. reprezentantka Kuzmanová opakovala svoje vítězství z předchozího sjezdu.

• Earl Bell (USA) skočil v Jonesboro 557 cm o tyči. Je to čtvrtý nejlepší výkon všech dob.

• Trojnásobný olympijský vítěz v boxu z let 1948, 52 a 56 Laszlo Papp oslavil v Budapešti svoje abrahámoviny.

• Na ME v Praze podlehla čs. hokejová "devatenáctka" Finům 3:6, SSSR remizoval se Švédy 2:2. Další zápasy: SSSR-Československo 7:4, Švédsko-Finsko 5:1. Konečný stav: SSSR, Švédsko, Finsko bez medaile.

• A. Oerter (USA), čtyřnásobný olymp. vítěz v hodů diskem, dosáhl bez tréninku 53,60 m. Chce "nabrat" nějaké kilo a startovat opět v Montrealu. Na OH v Mnichově nestartoval pro pracovní zaneprázdnění.

• Na pařížském stadiónu Parc de Prince sehrál čs. národní tým mezinárodní fotbalové utkání s Francií. Čs. "kopáristi" zachránili v hodině dvanácté slabou re-

mizu 2:2, když v poločase prohrávali již 2:0. Od 13. října 1974 nepoznala sice čs. reprezentační kopaná trpkost porážky, ale v žádném případě si titul "neporazitelnosti" nezasluhuje. Průběhy téměř všech utkání byly poznamenány "z pekla štěstím".

• Dosavadní bilance fotbalových utkání s Francií od roku 1929, kdy jsme se poprvé střetli ve finále Pershingovy olympiády, je vysoce aktivní v čs. prospěch: 9-1-4 a skóre 28:21. Není bez zajímavosti, že na celkovém úspěšném účtování mají podíl především předváleční reprezentanti, kteří v osmi zápasech do roku 1936 ani jeden nepohráli a mohli se pochlubit vynikajícím skórem 23:7. Po druhé svět. válce jsme prohráli třikrát za sebou. Ve čtyřech posledních zápasech má čs. mužstvo neuvěřitelně špatné skóre — 0:10!

• Sérii mezinárodních utkání s kubánskými basketbalisty, kteří skončili na mnichovské OH na třetím místě, zahájil čs. reprez. výběr v Plzni vítězstvím 68:84. V Chebu opakovali svůj úspěch v poměru 79:77 po prodloužení. Teprve ve třetím utkání zvítězili Kubánci 71:85.

• Boj o postup do I. ligy ledního hokeje dostal nádech skutečného napětí. V šestém vzájemném zápase zvítězil Zvolen nad Gottwaldovem 4:1 (2:1, 0:0, 2:0). Sedmý a poslední zápas se bude hrát až do konečného vítězství v pražském Edenu.

• V házenkářské lize žen převzala vedení v tabulce Zora Olomouc podle přísloví: když se dva perou, třetí se směje. Vedoucí týmy Startu Bratislava, Nitry a Gottwaldova neměly šťastný den a Zora vítězstvím 9:14 nad VÚ Ostrava vystoupila na první příčku soutěže.

• Ve II. lize kopané vyhrál vedoucí tým Frýdek-Místek v Přerově nad místním Tatranem 3:2 a vede s náskokem 2 bodů před Spartou v celkovém pořadí. Sparta porazila poslední Michalovce 2:0. Další uchazeč o 1. místo, Dukla Báňská Bystr., prohrála v Liberci 1:0.

• Jako osmý sprinter na světě zaběhl 18letý Američan Harvey Gance 100 m za 9,9 vti a vyrovnal tak světový rekord.

• Sovětský trenér Kulagin komentoval porážku svého profesionálního manšaftu slovy: "No a — co je? Jedna porážka pro nás nic neznamená. Letos budeme MS popatnácté a to platí! Nikdo nám v tom nezabrání, protože my jsme nejlepší na světě." Soudruh Kulagin má se sportem právě tolik společného, jako jeho kremelský manager Brežněv s koloběžkou.

Luděk

Luděk Pachman
do Moskvy?

Národní šachové mužstvo NSR se probíjalo do finále Evropského šachového mistrovství, které se bude konat v roce 1977 v Moskvě. Jak hlásí tisková kancelář DPA — oznámil mluvčí Německého šachového svazu, že jeho mužstvo nastoupí k finálovým utkáním v nejsilnější sestavě a že není pochyb o tom, že do této sestavy bude nominován i šachový velmistr Luděk Pachman, který loni získal německé státní občanství. Podle zprávy DPA je pojem "Pachman v Moskvě" něco nepředstavitelného, protože až dosud Sověty zá-

sadné bojkotovaly všechny turnaje, ve kterých Pachman, zastánce myšlenek pražského jara 1968, hrál. Jak budou Sověty nyní reagovat na nový vývoj? Sovětská šachová federace se sice zavázala Světové šachové federaci, že Pachmana bude při oficiálních turnajích akceptovat, ale někdy takový sovětský závazek, jak ukazují příklady z minulosti, mnoho neznamená, dodává zpráva DPA. Hlášení západoněmecké tiskové kanceláře poukazuje také na to, že eventuální vyloučení Pachmana z moskevského turnaje by bylo špatnou předzvěstí pro postup sovětských úřadů při letní olympiádě v roce 1980.

• 132. ročník největšího překážkářského dostihu světa Grand National v Aintree u Liverpoolu vyhrál Rag Trade s jezdcem John Burkem. Dostih se běžel před 250.000 diváky a byl dotován cenou 37.500 £ (180.000 DM). Na startu se šeslo 32 koní, z nichž pouze 17 závod dokončilo. Red Run, který vyhrál dostih GN již dvakrát (1973 a 74) zůstal za vítězem o dvě délky. Dostih Grand National byl založen 1836.

• ME ve stolním tenisu v Praze skončilo. Mistr Evropy ve dvouhře mužů se stal překvapivě Francouz Secretin, v ženách Jill Hammersleyová z Anglie, která také společně s Howardovou vyhrála i čtyřhru. V soutěži pánské čtyřhry porazil švéd. pár Johansson s Bengtssonem čs. pár Orłowski-Kunz poměrně lehce 21:13, 21:6 a 21:17. Ve smíšené čtyřhře se evropským šampionem stala jugoslávská dvojice Palatinusová se Štipančičem, když ve finále porazili čs. pár Uhlíkovou s Orłowskim 21:9, 21:17 a 21:11.

• Slalom v Laaxu byl závěrečným závodem EP. Vyhrála Chr. Zechmeisterová z NSR před čs. závodnicí Janou Šoltýsovou. V konečné klasifikaci skončila Šoltýsová na 5., Kuzmanová na 7. místě. Celkovou vítězkou se stala Rakušanka Hauserová.

• Podle sdělení nepálského min. zahraničí zřídila čs. horolezecká výprava "Himalaj 76" ve výši 6.200 m druhý tábor. Cílem expedice je vrchol Makalu.

• Do I. ligy ledního hokeje postoupil Gottwaldov. Zvítězil v sedmém vzájemném utkání na neutrálním ledě v pražském Edenu nad Zvolenem 4:2. Střetnutí v neposledně bouřlivém prostředí se protáhlo na tři hodiny. Ledová plocha se musela každou chvíli uklízet, protože rozvášnění "fanouškové" házeli na led lahve, plechovky a jiné předměty.

• Byvalý profesionální mistr světa v cyklistice Roger Riviere zemřel ve věku 40 let po těžké nemoci v Paříži. Riviere byl od roku 1960 po těžkém zranění páteře při Tour de France ochrnut a bylo o něm známo, že používá drogy.

• Ve finále PMEŽ basketbalistů obhájil trofej celej Mobilgiri Varese ví těstvím nad Real Madrid 81:74. Zápas přinesl vynikající hru.

• Na ME ve vzpírání, které se konalo ve vých. Berlíně, dobyl čs. borec Karel Prohl v muší váze (do 56 kg) zlatou medaili v trhu výkonem 112,5 kg a ve dvojboji byl třetí, kdyl celkem zvedl 250 kg.

• Košíkárky Sparty, vítězky PMEŽ, dobyly již 16. titul mistrů Československa. V závěrečném turnaji v Bratislavě na tom nezměnily nic ani překvapující porážky se Slovanem Bratislavou a KPS Brno. Spartanky vyhrály titul s náskokem 6 bodů před KPS Brno (43) a Sl. Brat. (40).

• Házenkářky Zory Olomouc ani ve 14. kole ligy neztratily body; vyhrály nad pátým Hlohovcem 13:10 a udeřily si vedení v lize. Boj o titul je ale i nadále otevřený.

• Volejbalová liga spěje k závěru. Mistrovský titul obhájili vojáci z Dukly Liberec, když v posledním zápase zvítězili nad posledním Jabloncem 3:0.

• Bývalá nejlepší čs. stolní tenistka a mistryně světa Marie Kettnerová oslavila 3. dubna 1976 svoje 65. narozeniny.

• Světový rekord 1:21,7 min. ve štafetě na 4 x 200 y zaběhli stu-

dentí univerzity Tennessee v Knoxville.²⁴

• V Honolulu porazil Al Feuerbach (USA) svého krajana Albrittona ve vrhu koulí výkonem 21,31 m. Albritton překonal 21. 2. 76 Feuerbachův světový rekord 21,82 m o 3 cm.

• I když nadále pokračuje série "neporazitelnosti" čs. fotbalistů, nenese tato "neporazitelnost" pražské plody. V Lipsku se hrála odveta pro olympijskou kvalifikaci, která v případě čs. vítězství znamenala letenku do Montrealu. Čs. olympijský výbor peníze ušetří, protože čs. tým remizoval po špatné hře 0:0. Za celý 1. poločas se nenašel v čs. mužstvu jediný hráč, který by vystřelil na soupeřovu branku. Ani Nehodovi nepomohlo vlezlé "vyznání lásky ke KSČ a XV. sjezdu" (viz AL/EL č.14).

• Volejbalistky Slavia UK Bratislava získaly PVP, když v posledním utkání finálové skupiny v Bratislavě porazily USC Münster

3:0 a získaly tak 6 bodů. O bod méně mají v konečné tabulce hráčky CSKA Sofia, které zvítězily ve svém posledním utkání nad USU Lyon 3:0.

• Volejbalisté Dukly Liberec zvítězili ve finálové skupině PMEŽ v belgickém Gentu nad nejnebezpečnějším soupeřem Slavií Sofia 3:1, což by mělo znamenat získání poháru. Zbývá ještě utkat se s nejslabším účastníkem Řešovem.

• Na otázku — jak dalece může ovlivnit překvapující porážka SSSR s Polskem celkové pořadí na MS v ledním hokeji v Katovicích — lze odpovědět následovně: v případě rovnosti bodů na prvních místech rozhodují o umístění výsledky vzájemných zápasů dotýkajících celků; kdyby byly stejné, rozhodují branky — a to nejprve rozdíl a potom podíl. Důležité však je, že i do druhé části turnaje si mužstva automaticky přinášejí bodový zisk a skóre z první části MS!

WS/41

POCTA ČS. MAJÁLESU

Každoročně se na jaře ve Washingtonu koná jarní ples zvaný "Majáles". Jeho pořadatelem je odbočka Československé národní rady americké. Díky tomu, že se v sídle vlády a kongresu, stal se Majáles celoamerickou reprezentační událostí Čechů a Slováků. Výtěžek plesu je určen charitativním a kulturním účelům a proto stále roste počet čestných funkcionářů a patronů ze řad amerických osobností, senátorů a kongresníků i také z předních příslušníků čs.-amerických hruhů.

Obzvláštního lesku se dostalo Majálesu letos tím, že funkci čestné patronky plesu přijala sama "První dáma Ameriky", paní Betty Fordová, a také to, že ples se připojuje k americkým jubilejním oslavám "Bicentennial", dvoustoletí Spojených Států. Toto thema, zaměřené na přínos Čechů a Slováků americké kultuře a rozvoji, bude uplatněno v uměleckém programu, jenž se stal hledanou vzpomínkou na vrcholnou společenskou událost, reprezentující celou čs. větev v Americe.

Z Bílého Domu bylo ohlášeno, že asistent presidenta Forda pro etnické otázky Dr. Myron B. Kuropas byl pověřen zastupovat na Majálesu Bílý Dům a spolu se svou chotí reprezentovat čestnou patronku Majálesu paní Betty Fordovou.

Je to poprvé, co čs. reprezentačnímu plesu dostává této pocty. Majáles se koná v předním washingtonském hotelu Mayflower v sobotu 8. května.

—jk—

TUZEX zasiláme
bezpečně a rychle

NEODKLÁDEJTE...

TUZEX-ové poukázky jsou nejlepším prostředkem jak potěšit příbuzné ve staré vlasti.

Již 50 roků cestovní služby

vám zajistí bezstarostné a radostné cestování do Československa.

Nové snížené ceny na 22 až 45 dnů

NY — Praha — NY	\$ 432.00
NY — Brno — NY	\$ 450.00
NY — Piešťany — NY	\$ 472.00
NY — Bratislava — NY	\$ 440.00
NY — Košice — NY	\$ 483.00
NY — Poprad — NY	\$ 479.00

Plus \$3.— U. S. daň

Tyto ceny jsou v platnosti od 1. listopadu do konce března. Mimo výše uvedených cen jsou ještě nižší — takzvané APEX-ceny. Informujte se u nás.

Chcete-li umožnit návštěvu příbuzného do USA, navštivte TATRU pro informace anebo napište.

Pro jistotu vždy jen

TATRA TRAVEL BUREAU, Inc.

1465 SECOND AVENUE • NEW YORK, N. Y. 10021
(pri 76. ulici) Tel. RE 7-5972 — RH 4-6185

Netrpělivý člověk pravoslavný

(Pokračování)

Krátký a chromující úspěch československých jednotek však nemůže zachránit situaci Ruska. Věc legionářů je zoufalá. Ale nic už nepoutá Jaroslava Haška k vedení Odbočky čs. národní rady v Rusku týmž citovým poutem jako kdysi k původnímu Svazu. Odbočka jsou pro něj parvenu, on pro ně je člověk, který ohrozil jednotu vojska i společného cíle.

Ve snaze zajistit legiím nějaký právní statut prohlašuje Masaryk legie za součást francouzské armády a ohlašuje se a připravuje přesun armády do Francie. První to napadá, tak jako všechno, vedení českých levicových sociálních demokratů — nevojáků. Pracují s agitací, která nemá daleko k předhavlíkovskému slavjanofilství.

Říjnová revoluce zničila pokus o uvedení Ruska do rodiny konstitučních národů. Ukrajina se prohlašuje samostatnou a žádá o německou podporu, dochází k bojům u Bachmače, legie spřádaneč ustupují na východ. Těsně před pádem Kyjeva horuje Hašek pro obranu města za každou cenu. Odbočka Haška ponížila, čestný soud ho přinutil, aby pokálel svou vlastní ješitnost. Tehdy ovšem nebylo ještě ke komu se v Rusku přidat.

27. března 1918 přináší levicově sociálně demokratický Průkopník článek Jaroslava Haška. Napadá své staré nepřátele, Odbočku. Zřejmě už zapomněl na své staré spory se sociálně demokratickou levicí. Tentokrát je Odbočka napadena pro změnu zleva. 14. dubna oznamuje Hašek zvláštním dopisem, že vystupuje z Legie. Je to pozdní gesto. Píše ještě veřejný dopis T. G. Masarykovi, ve kterém ho zapřísahá, aby se postavil do čela českých rudoarmějců! Autorita Masaryka u legionářů je tak velká, že bolševičtí agitátoři dokonce agitovali pro vstup do RA a operují přitom s tvrzením, že jednájí z jeho rozkazu!

Jenže soudruzi z českého bolševického hnutí Haška na hrud' zvláště nepřivínou. Alois Muna ho považuje za člověka poskvrněného a případ Hašek se má řešit, jakmile to situace dovolí, před nějakým výberem. Dochází ke střetnutí mezi Rudou armádou a legiemi, frantikomicky proti vůli vedení Odbočky.

Situace je navíc komplikovaná tím, že rudé jednotky, na které legionáři narážejí, jsou složeny nehlavně z bývalých maďarských a německých zajatců. Československá armáda, která už na více jak 90% pro cestu do Francie odzbrojila, se nemůže zúčastnit boje. Stmelená mýšlenkou a snahou o jednotu a nepřátelským prostředím rozbití, ohlížení a posléze vytváří frontu od Volhy až k Vladivostoku. Kdesi mezi

rozbitými a rozbíjenými rudými jednotkami je i oddíl českých rudoarmějců a Jaroslav Hašek. Když ho městský sovět v Samaře žádá, aby šel jako parlamentář vstříc československým jednotkám, odmítá. V panice se převléká do ženských šatů, pak se vzpomíná a odchází s českou jednotkou na nádraží, ale ani prostředím českých soudruhů mu zřejmě nedává dost velkou šanci přežít. i pro ně je ostatně poskvrněný. Prchá tedy do stepu a opět používá přestrojení. Mezi Haškem a legiemi je nepřátelství na život a na smrt. Čeští rudoarmějci jsou (právem) pro legionáře zrádci. Pracovali jako rozvědky mezi legionáři, nejednou položili své jazykové erudice pro-

Podle oficielního tvrzení je Hašek vybrán k ilegální práci v Československu. Agenti byli do Československa vysíláni, v případě Haškově se však spíše podobá pravdě, že kenčilo destrukční období ruské revoluce a pro Haška už tam nebylo místo. Centrální výbor ho několikrát volá do Moskvy. Hašek ví, že v Moskvě je Muna a ostatní čeští komunisté a proto se tam nehrne. Zůstává na Sibiři, kde má své zázemí, kde je tím největším kohoutem na smetišti. — Kdesi v Irkutsku píše knížku Švejka v zemi bolševiků. Nezachovala se. Zachoval se jen jakýsi zločinec jeho projevu k vojákům RA. Hartusí tam proti odvčké české drzosti.

V létě roku 1920 píše ještě Hašek domů, že nepomýšlí na návrat.

Podle dnešní oficielní verze je do Československa vyslán. Bývalý komisař 5. armády je k tomu skvěle vybaven. Dostane na cestu 3000 tehdejších velice inflačních německých marek (!) a jede do země, podle jejichž zákonů je vinen zločinem bigamie, doprovázen svou druhou ženou, ačkoli v Čechách dosud žije jeho manželka i syn.

Na jeho přihlašovacím listku v Moskvě, kterou projížděl, prý stojí napsáno: Prostřednictvím Kominterny do Kladna. V rejstříku školících se agitátorů Kominterny však není zapsán. Měl-li kdy působit na Kladně, dnes těžko říci. Na Kladně vznikala v prosinci 1920 pokus o jakousi Republiku rád, vedený Aloisem Munou (vyloučen z KSČ v roce 1927). S Munou se Hašek rád neměl, byl to přece člověk, který ho pokládal za člověka poskvrněného. 19. prosince 1920 dojel Hašek do Prahy. Nikdy se nepokusil dostat se do Kladna. Nikdy se tam také už nedostal.

Měl-li v Československu jaké "revoluční poslání", tedy se mu rozhodně zpronevěřil. Můžeme však spíše usoudit, že o něm hovořil právě jen v Rusku než se mu, politickému komisaři 5. armády, podařilo vymáznout z tuhnoucí atmosféry režimu.

Nikdy nenavázal spojení ani s československými komunisty.

Republika ho amnestovala, našel se dokonce způsob, jak učinit netrestným i bigamii, na kterou se Masarykova amnestie nevztahovala. Ale věci i lidé se změnili. Nepřijalo ho bývalé bohémské prostředí. Nepřijali ho ani bývalí anarchisté. Píše dopis své bývalé choti, a svěruje se jí, že z Ruska uprchl ze strachu před bolševiky. A pije, pije a pije. Pije tak, jako kdyby si chtěl nahradit celou tu dlouhou abstinenci tu dobrovolnou, které se podroboval v Legiích, i tu podmíněnou trestem smrti za alkoholismus v Rudé armádě.

Roku 1921 také píše a vydá-

vá Bulgumu. Úspěch je ohromující. S. K. Neumann za ni komentuje autora jako zrádce revoluce. S. K. Neumann tu revoluci ovšem na rozdíl od Haška nezažil. Píše ještě také knížku Švejka v zemi bolševiků.

Pouští se do Švejka. Publikuje Osudy nejprve sám se společníkem Frantou Saurem. Nechce dát nakladatelům vydělat. Spolupracuje také s Arthurem Longenem a Červenou sedmou. Všecky tyto spolupráce končí neúspěchem a vzájemnou a trvalou neshodou. Hašek posléze odjíždí na Lipnici.

Na Lipnici je naposledy uznaným inteligentem. Švejka a ostatní humoresky jsou obchodně úspěšné a Hašek vydělává. Bohém se usazuje, povolává k sobě "svou Rusku". Kupuje a přestavuje dům, dělá dalekosáhlé plány, pracuje na tom, aby dokázal, že je někdo jiný. Koná satrapovské kousky vesnického klupana, — ale také pomáhá potřebnějším. Portrét, který na Lipnici namaloval jeho přítel Panuška, však už ukazuje jen starého a zjevně nezdravého muže, unaveného muže. Sen o tom, kterak se stát z uznávaného občana Lipnice uznávaným občanem Republiky končí 3. ledna 1923.

Švejka už nebyl Haškem dopsan až k bitvě u Zborova. Nikdy snad také nevšel se svými částmi V zajetí a U bolševiků (nezaměňovat se ztracenou prací V zemi bolševiků.) Švejka zůstal jen lti vým otrokem, lidovým mazaným prostáčkem, geniálním idiotem. Masky, za kte-

ré se vždy schovával i jeho autor, když si nevěděl rady se životem a sám se sebou. Vždy, když míra odpovědnosti za činy páchané jeho nevyváženým egoismem, byla příliš velká.

Je mrtev více jak padesát let. Spolu s ním je mrtva i jeho netrpělivost, jeho touha po uznání, po bohatství. Jsou mrtvy i jeho politické omyly a naivita. Pokus přivlastnit si Haška jako komunistu neobstojí.

Jaroslav Hašek byl geniální spisovatel. Nejsme tu od toho, abychom nad ním vynášeli odsudek.

Jaroslav Hašek, zmatený člověk pohrdal lidmi, a lidé s ním pohrdali. Jaká je pravda skrytá za jeho pobytem v Bulgumě se asi už nikdy nedozvíme. Že to bude pravda v každém případě nezapadající do rétorického rachotu oslavy bolševismu a jiných revolučních předvojů lidstva, je ale evidentní.

Proto také vychází Bulguma v Kanadě a nikoli v Praze. Jaroslav Hašek je mrtev. V poznání filosofie, kterou zanechal potomkům, by mělo být výrazně zapsáno, že Švejka měl končit bitvou u Zborova. Že se měl stát tím, o čem usiloval být jeho autor. Že jeho národní úděl byl v boji za něco a proti něčemu, nikoli v theorii přežití pokud možno pohodlného.

O čemž je i Bulgumský příběh.

(Z předmluvy ke knize Velitelem města Bulgumy, kterou vydá v r. 1976 nakladatelství Publishers 68 Toronto).

Krajané - emigrace - exil

• Saša Hamid, u filmových historiků a znalců více znám pod jménem Alexander Hackenschmied (69 let) dokončil nový film z pověření města Philadelphia k oslavě 200. výročí Spoj. států. Roku 1973 se v Praze objevila nákladem Cs. ústavu monografie Jaroslava Brože s názvem "Alexander Hackenschmied." A. Hackenschmied byl jedním z mála českých fotografů a filmařů mladé generace, kteří se snažili ve třicátých letech prosazovat moderní film. Narodil se 17. prosince 1907 jako syn středoskolského profesora v pražském Karlíně. Z počátku se nejvíce zajímal o fotografii a uspořádal v Praze výstavu představitelů moderní fotografie. U filmu začínal roku 1929 jako publicista v "Pestrém týdnu." Uveřejňoval zde fotografie a psal filmové kritiky. Následovala první spolupráce s českými režiséry, nejdříve s Gustavem Machatým na jeho "Eroticonu" a filmu "Ze soboty na neděli." V amatérských podmínkách a s vypůjčenou kamerou točil svůj první, poeticky laděný snímek "Bezúčelná procházka" o vědním dni velkoměsta (1930). Za dva roky pokračuje v experimentálním spojení hudby a zvuku ve snímku "Na pražském Hradě". Z obrovského materiálu vášnivého sběratele slovenského folkloru prof. Karla Plicky sestihává film "Zem spieva," následují různé zakázkové filmy a nejvíce jich pak vzniká v zlínském Baťově studiu. V době mnichovské krize točil za velkých potíží dokumentární film ze sudetoněmeckého pohraničí, který je po diktátu propašován do Paříže a sestihán H. Klinek s názvem "Krize." Premiéra byla 13. března 1939 na 55. ulici v New Yorku a o existenci tohoto dokumentu se ještě do nedávna v Československu nevědělo. Byly v něm autentické záběry z Maginotovy linie i sekvence s prvním německým leteckým útokem na Polsko. Od vánoc 1939 se A. Hackenschmied trvale usazuje v USA. Točil etnografický film "Zapomenutá vesnice" a má tradiční potíže najít další práci. S 16 mm kamerou a na své náklady se pouští do krátkého surrealistického filmu "Meshes of the Afternoon," který je historiky citován jako první krok k pozdějšímu vývoji americké experimentální filmové tvorby, "underground cinema" a "newyorské školy," u jejíž kolébky Hackenschmied stál vlastně i později. Po neúspěšném pokusu přihlásit se do armády, dostává místo u nově zřízeného Úřadu pro válečné informace a točí dlouhou řadu krátkých snímků. Jen hraný film nebyl nikdy jeho doménou a pokus o krátký detektivní příběh neskončil úspěchem. Tématika dalších filmů je velmi různorodá, točí kulturní filmy jako o baletu, nové budově OSN, o karibských rybářích, výchovné, přemyslové, polykránové i televizní snímky, včetně filmu o Appollu 11 z r. 1969 "První procházka po Měsíci." Alexander Hackenschmied žije dnes na newyorském Manhattanu a jeho mladší syn Martin se rovněž zajímá o film.

JAN BENEŠ

ti legiím. V bojích u Marinovky volali do zákopů na legionáře: — Bratři nestřílejte, jdeme vám na pomoc. — a když bratři přestali střílet, zasypali je ručními granáty. Také Hašek se cítí vinen. Také Hašek je vinen, aspoň v očích legionářů. Od počátku června až do září 1918 se Hašek skrývá. Legie bojují až do vyčerpání svých sil. V září je už Hašek komisařem města Bulgumu.

Neexistuje žádné přímé svědectví o tom, jakým komisařem Hašek v Bulgumě byl. Jeho literární práci a jeho literární obhajobu nelze považovat za hodnověrné svědectví. Podle svědectví jeho ruské ženy Alexandry Lvové se sice Hašek musil účastnit odvetných opatření, ale nikdy při nich prý nevystřelil. Také tentokrát Hašek nepije. Podruhé v životě. Za alkoholismus je u Troického trest smrti zastřelením. Stejným způsobem se ostatně likvidují také pohlavní choroby.

Politický komisař Páté armády Hašek je opět spokojený muž. Opět má pověst, a právem uznávanou pověst — uznané kapacity, uznaného inteligenta. Vydává pro potřeby armády německý, český, maďarský a ruský časopis. Všechny tyto jazyky Hašek ovládal. Pořádá masová shromáždění, na kterých je hlavním řečníkem i organizátorem. Roste sám před sebou. Muž, kterému psal před pádem Samary prosebný dopis, je pro něj teď — lýdrem československé kontry. Povšimněte si lýdra, porobně jako míting, anebo nasezení revoluce. Neměli jsme tyhle anglicko-ruské bratříčky v češtině více jak padesát let, přišli teprve s neostalinismem po roce 1968, tak jako byl týmž prostředím ovlivněn Hašek v roce 1919.)

Pak je veliké prázdno.

SOVĚTSKÉ REJDY V HOLANDSKU

Ve vysílání holandské televize z 1. dubna byla uvedena zpráva o letech sovětských super-Migů nad územím západního Německa, Dánska a Norska. Mohlo by to být — vzhledem ke "kladným" výsledkům Helsinek — považováno za aprílový žert, kdyby to nebyla zpráva příliš vážná a znepokojující. Výzvědné přelety ve výši 30 km jistě nelze omlouvat při dnešních dokonalých leteckých přístrojích za "ztrátu orientace". Západní Phantomy a Starfighter mohou vzlétnout jen do výše o mnoho tisíc metrů nižší. Sověti, kteří jsou si toho vědomi, jako už tolikrát, vystavují svět na pokraj války. Co když se vedení NATO rozhodne použít příště proti Migům elektronicky řízených střel Země-Vzduch?

V témže vysílání byla další závažná zpráva která navazuje na předchozí: holandská vláda vypověděla dva sovětské občany, akreditované pracovníky zdejších holandských úřadů a podniků pro špiónážní činnost. O co vlastně šlo — a stále půjde?

V posledním čase přejíždí holandské hranice 50-100 sovětských nákladních aut týdně. Adresáti nákladů: "Sovětská obchodní mise v Amsterdamu" a firma "Exportbureau Elog BV" v Hilversumu, jejímž ředitelem byl jeden z vypovězených — Vladimír T. Chlistov. Druhým výtečníkem je spolupracovník sovětské obchodní mise v Amsterdamu, Burmistrov. Zjistilo se, že šoféři oněch sovětských aut jsou částečně důstojníci KGB, částečně důstojníci (až do hodnosti kapitána) sovětské pancéřové divize, velmi dobře obeznámení s holandskými poměry a holandskou silniční sítí — tedy speciálně vyškolení odborníci pro úkoly v Holandsku. (Nedávno proběhla tiskem zpráva, že i řidiči československých kamionů jsou příslušníci STB, kteří zde plní špiónážní úko-

ly — spolupráce tedy na každém stupni!)

U oné firmy "Elog BV" jsou zapsáni jako komisaři další sovětské občane: Boris Zakondyrin, Jurij Ščerbin a Jurij Kisenko s trvalým bydlištěm v Moskvě a jakýsi D. J. Keyer s bydlištěm v Monte Carlu. Firma má základní kapitál 2 miliony guldenů, z nichž sovětský podíl obnáší 65 procent. Speciální pozornost byla těmito pány věnována blízko Hilversumu stojícímu Philipsovu podniku pro telekomunikační průmysl se zaměřením na letadla a meziplanetární lety, a firmě Holland-Signaal, která se zabývá výzkumem na tomto poli. Tedy přímá souvislost s přelety Migů a jejich zjištěním v zakázaném prostoru.

A obsah nákladních aut? Oficiálně "textil", ve skutečnosti elektronické aparatury pro výše uvedenou špiónážní činnost, politický materiál (pravděpodobně pro komunistickou stranu Holandska k blížícím se volbám), a lehce zbraně! Tedy vskutku samé důkazy mírové koexistence.

Konec malínského křenu?

Posledním zemědělským podnikem, který v Čechách a na Moravě pěstuje křen, je JZD Kačina v okrese Kutná Hora. Podle dochovaných archivních záznamů sem byl převezen asi ve 12. stol. mnichy sedleckého kláštera z Bavorska a Itálie. Příhodné půdní podmínky v této oblasti s odborně pěstitelské znalostí ovlivnily jeho chuť natolik, že "malínský křen" dosáhl světové pověsti. Jeho označení původu je zapsáno u Úřadu pro vynálezy a objevy v Praze. V posledních letech ho v Kačině sklízí z jednohektarové křenovky, která při správném ošetřování vydrží v zemi až 50 let, okolo 20 metrických centů. Protože jeho pěstování je "prý" velmi náročné a prakticky vylučuje mechanizaci, chtějí v JZD Kačina místo křenu pěstovat mořské zeli, které se mu chuťově dosti podobá a jehož výroba je jednodušší. Zemědělci z Kačiny dovezou k výskvu mořského zeli semena ze Zemědělského institutu v Leningradě. A tak místo domácí tradiční speciality dostanou spotřebitelé na stůl "leninskou" náhražku. Doporučujeme přesadit Kreml místo Hradčan a Petřín přeorat na Leninské hory.

ŽIV

Třemi cestami můžeme dojít moudrosti: první je cesta zkušenosti, to je cesta nejtěžší. Druhá je cesta napodobení, to je cesta nejschůdnější. Třetí je cesta přemýšlení, to je cesta nejušlechtilejší.

Konfucius

Dovolená v Itálii ...

Navštivte Riccione, zelenou perlu Adrie. Příjemné dny dovolené můžete strávit v domácím prostředí českého pensionu

ICEA-PRAGA

Cenově velmi výhodné pobyty, koncem května, v červnu a září. Objekt je umístěn v centru města, přímo u pláže.

Pension Igea-Praga Viale D'Annunzio 30

47036 — RICCIONE, ITALY TEL (0541) 411-57

Z KALENDAŘE KRAJANSKÝCH AKCÍ

A PROGRAMŮ:

Pravidelné schůzky — přátelská popovídání pro krajany ze Stuttgartu a okolí v rest. Flurwirt, Flurstr. 9 (blízko Kurhaus), Stuttgart-Bad Cannstatt. Nejbližší data: 20. dubna, 18. května a 15. června.

• **Čtvrtek 15. dubna od 10 hod.** — Frankfurt, NSR: Zelený čtvrtek mladých na Velehradě, Allerheiligenstr. 52, tel. 285710.

• **Pátek 30. dubna — Neděle 2. května 1976.** Švýcarsko-německé hranice, Zurzach: 4. křesťansko-demokratické symposium ČSKP. Inf. sváz křesť. pracujících Švabciarska, Schlosstalstr. 54, CH-8406 Winterthur.

• **Sobota 22. května v 17 hod.** Frankfurt-NSR: Vysvěcení Jana Dufka, členy Tovaryšstva Ježíšova na kněze, kostel Sv. Igáce v Leerbachstr. 37 o 17 hod. (Jeho první svatá mše-průmice ve čtvrtek 27.5 v 16,30 hod. v Kolpinghaus, Lange Str. 26).

• **Sobota 24. dubna 1976:** Francie-Paříž (po mši). Přilehlý sál kostela St Germain d'Auxerrois, 2, Place du Louvre po 17 hod. — P. Josef Pazderka z Londýna vypráví o činnosti střediska Velehrad v Londýně. Pořádá: Čs. katol. misie, Paříž, 35, rue de Sévres, tel. 544-58-91. (P. Petr Kolář).

Mše sv. v Paříži každou první a třetí sobotu v měsíci v 17,30 hod.

• **Neděle 25. dubna od 12. hod.** Švýcarsko-Locarno, Basilika Madonna del Sasso — Jarní svatovojtěšská pouť v Tessinu. Informace a ubytování: P. Petr Eliáš, tel. 093/314188.

• **Středa 28. dubna** (pravidelné středy ve frankfurtském Velehradu, Allerheiligenstr. 52, tel. 285710 od 20 hod.) — Frankfurt/M-Velehrad: Dvojazyčnost ve výchově a v životě (přednáší rektor W. Lippert).

• **Pátek 7. května ve 20 hod.** Frankfurt-NSR, Sportzentrale ve Frankfurtu-Riedewald (u st. tramvaje 18). Am Erlenbruch 94 Přijeli na večeri. Další setkání s novými přáteli, neplánované hovory. Vždy první pátek v měsíci, nejbližší 4. června. Inf. na telefonu 798-2070, 234806 nebo 413114.

• **Středa 12. května**, Frankfurt/M.-Velehrad od 20 hod.: Über den Verfassungsschutz (ing. P. Fischer).

• **Pátek 14. května** (a každý druhý pátek v měsíci u Duchovní služby ve Stuttgartu, Hölderlinstr. 46, tel. 0711/620159, p. děkan Jan Urban) Promítání filmu z pouti v Ellwangu.

• **Sobota 15. května 1976:** Francie-Paříž (po mši o 18,30 hod.). Místo konání viz jako 24. 4. — Závěrečná přednáška prof. Šnejdárka o čs.-francouzských vztazích — Období 2. svět. války.

• **26.-30. května rovněž v Casies** (viz duben). Setkání rodičů s vychovateli. K rodičům hovoří lékař a vychovatelé. Cena na osobu a den v Casies DM 13,50.

• **Středa 26. května**, Frankfurt-Velehrad: O smyslu života (dr. V. Neuwirth)

• **Čtvrtek 27. května** (svátek-den odjezdu), NSR-Stuttgart: Autokarový zájezd buď do Paříže nebo Amsterdamu. Pořádá Sdružení čs. krajanů v Baden-Württemberg. Inf. na adr.: Vereinigung der tschechoslowakischen Landsleute, Postfach, D-7024 Brenhausen.

• **Sobota 12. června** NSR-Wiesensteig (poblíže Geislingen). Již tradiční automobilová rallye "Žizeň". Informace: J. Toman, Čs. kult. spolek, Syrlinstr. 20, D-7900 Ulm/Donau, tel. 0731/64 687.

• **Sobota 12.-sobota 19. června**, Itálie-Rím: Pout' do svatě země za vedení Otce Josefa Krejčíka. Inf.: Velehrad, Via Concordia, I-00183 Roma.

• **Neděle 13. června**, Königstein u Frankfurtu/M.: Celodenní duchovní obnovy, od 9 do 17 hod. Inf.: Velehrad, Frankfurt (adr. nahoře).

• **Sobota 19. června**, Francie-Ronchamp od 11 hod.: Mariánská pouť s násvětovou vojenského hřbitova v Cernay. Přihlášky: P. Ant. Bernáček, D-7712 Blumberg-Fützen.

• **Čtvrtek 22. 8. — Pondělí 26. 8.**, Itálie-Brixen: Symposium Křesťanské akademie na thema: Moderní theologické proudy a problémy i jejich odraz v praktickém životě křesťana. Inf.: Academia Christiana, Via Concordia 1, I-00183 Roma.

Data pro zapamatování:

• **Pátek 2. července — pondělí 5. 7. 1976:** Švýcarsko-Curych. IV. slet Československého Sokolstva v zahraničí. Inf.: Sokol Zürich Postfach, CH-8125 Zollikerberg.

• **Neděle 10. července po celý den**, jih Německa — Ellwangen: Krajaňská národní pouť ku sv. Metoději. Informace u duchovních služeb včetně zajištění ubytování.

• Evropský poradní kruh vůdců čs. exilového skautingu pořádá skautské tábory od 11. do 31.7, od 1. do 21.8 1976 v Německu, od 3. do 24.7. v Rakousku, od 17 do 31.7. ve Švýcarsku. Veškeré informace: Exil. skauting, Postbus 2480, NL-Utrecht, Nederland. Počet nováčků omezen!

• **Pátek 9.-11. července 1976**, NSR-Königstein (u Frankfurtu). 5. Nardenský setkání 1976 a celoevropský kongres J. A. Komenského. Inf.: Nardenský výbor, 22, Ladbroke Sq. London, W. 11. England.

• **Možnost rekreace v Německu u švýcarských hranic**, ve Schwarzwald. Budova církevní organizace Opus bonum, místo pro 15-20 osob s možností vaření, les, zdravé podnebí, vhodné pro revma a nemoci krevního oběhu.

Přihlášky: P. A. Bernáček, farář, D-7712 Blumberg-Fützen, tel. 07702/21566

• **Sobota 11.-neděle 12. září**, Rakousko-Mariazell: Pout'. Přihlášky: p. Alfons Novotný, Hörneggasse 4/14, A-1030 Wien.

• **Pondělí 13. 9. — neděle 19. září 1976**, NSR-Hünfeld u Fuldy. Akademický týden. Setkání krajanů při přednáškách a zábavě z celé Evropy. Inf.: Velehrad, Allerheiligenstr. 52, D-6000 Frankfurt/M. 1. Informace o dětských táborech, podzimních prázdninách mladých: P. Josef Šimčík, Feldstr. 109, CH-8004 Zürich.

• **Schůzky v Norimberku** každý čtvrtek na Velehradu, Zufuhrstr. 8, tel. 0911/26684. (V únoru byl na programu starý český film: C. k. polní maršálek, Masopustní veselice aj.)